

VLAAMSCHE
LIEDERVERZAMELING

VOOR SCHOOL EN HUIS

DOOR

C. BOUDOLF & H. DEFOORT,

ONDERWIJZERS,

BRUGGE

KAREL BEYAERT, UITGEVER, MARIASTRAAT, 6

— 1903 —

IMPRIMATUR.

Brugis, 30 Novembris 1903.

H. LAHOUSSE, *Can. Libr. Cens.*

I. Gebed vóór de School.

Zeer matig.

X...

P Geest des Hee-ren, daal van bo-ven Uit den

He - mel op ons nêr ! Maak dat

wij steeds neer - stig lee - ren, U be -

min - nen meer en meer ! Geest des

Hee - ren, daal van bo - ven Uit den

He - mel op ons nêr ! Maak dat

wij steeds neer - stig lee - ren, U be -

min - nen meer en meer ! Maak dat

wij steeds neer - stig lee - ren, U be -

min - nen meer en meer !

2

Zend uw zegen aan ons streven
Naar geleerdheid, eer en deugd ;
Zij geheel ons kinderleven
Doorgebracht in reine vreugd !

F.-A. ROBYNS.

2. Vragen naar God.

F. MILLE.

1. Wien lo - ven de ster - ren, Die
2. Wien lo - ven de bloe - men, Die

la - chen en schemelen? Wien lo - ven de
kleu - ren en geu - ren? Wien lo - ven de

bladeren, Die ruischen en wemelen? Wien
be - ken, Die vlie - ten en neu - ren? Wien

lo - ven de ster - ren? Wien lo - ven de bladeren?
lo - ven de bloemen? Wien lo - ven de be - ken?

trager.

f *Innig.*

Ze lo-ven, Ze lo-ven den Heer. Ze lo-ven, Ze

KOOR.

lo-ven den Heer. Ze lo-ven, Ze lo-ven den

Heer. Ze lo-ven, ze lo-ven den Heer.

3 4

Wien loven de golven,
Die woelen en klotsen?
Wien loven de wouden,
De bergen en rotsen?
Ze loven, ze loven den Heer.

Wien loven de winden,
De dauw en de wolken?
Wien loven de bronnen,
De vloeden en kolken?
Ze loven, ze loven den Heer.

TH. SEVENS.

* 3. 't Is geboren het Godlijk Kind.

Niet rap. (Allen samen) (OUDE MELODIE).

f

Herhaalstroof:

't Is ge-bo-ren, het God-lijk Kind! Komt, Her-ders,
speelt op uw feest-schal-mei-en! 't Is ge-bo-ren het

(EINDE)

God-lijk Kind, Dat ons al-len zoo teêr be-mint.

* Uit « *Gezangen voor Congregatien* » door P. Busschaert, bij K. Beyaert, uitgever, Brugge. fr. 1,50 (Uitgaaf met orgelspel).

(Een alleen)

'k Zie een en - gel die daar ge - zwind, Da - lend

o - ver de groe - ne wei - en, 'k Zie een en - gel die

daar ge - zwind, Bij hun schaapkens de her - ders vindt.

2

Schrikt niet, herders, weest blijgezind,
Laat uw schaapkens in die valleien!
Schrikt niet, herders, weest blijgezind,
Daar gij eerst den Verlosser vindt!
't Is geboren, *enz.*

3

In een' stal ligt dat Godlijk Kind,
Op wat stroo moet zijn leden spreien!
In een' stal ligt dat Godlijk Kind,
Waar zijn moeder 't in doekjes windt!
't Is geboren, *enz.*

4

Hoort, hoe klagende zucht de wind!
Jesus' oogen zoo bitter schreien!
Hoort hoe klagende zucht de wind,
Daar Gods lijden op aard begint!
't Is geboren, *enz.*

5

Zondaars boos, weent uwe oogen blind,
Laat u Jesus niet meer verbeien!
Zondaars boos, weent uwe oogen blind,
Daar Gods lijden de dood verwint!
't Is geboren, *enz.*

* 4. Aan Jesus in 't heilig Sacrament.

Matig. (OUDE MELODIE).

Wij blik-ken op 't al - taar En vin-den Je-sus
daar, Ver-bor-gen aan ons zin-nen! 't Is Je-sus' vleesch en
bloed Dat ons ge-loof ont-moet; 't Is Je-sus dien wij
min-nen! Met Godheid en menschheid Wil Hij gansch zich
ge-ven! Hij spijst ons en troost ons en za-licht ons
le-ven. O - ! O - ! o
't Dank-lied aan-ge - he-ven! Be-mind! ge - kend Zij
Je - sus in zijn Sa - cra - ment!

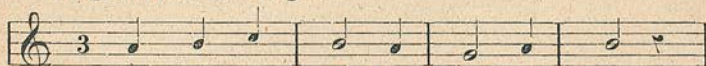
* Uit « Gezangen voor Congregatien » van P. Busschaert.

O Jesus, groot en goed !
 Wil aan uw' liefdegloed
 Ons hert van liefde ontsteken !
 En van uw kostbaar bloed
 Laat slechts één druppel zoet
 Op onze ziele leken !

Gij sterkt ons, en wijst ons de baan langs dit leven !
 Gij zult ons den hemel in 't eeuwige geven !
 O 't danklied aangeheven ; enz.

* 5. Aan Jesus' Hert.

Matig. Met nadruk te zingen.

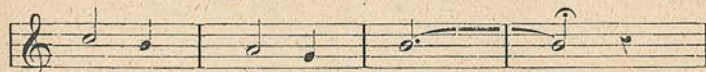
Mijn zon - den heb - ben me - nig' keer

Mijn Je - zus' hert ge - wond zoo zeer ! Waar - om heb

ik zoo groo - te smert U aan - ge -

daan, o min - dend Hert ?

2

4

Ik gaf, in plaats van liefdeloon,
 U geesels en een doornenkroon !
 Waarom heb ik, enz.

Gij hebt, o God, oneindig goed,
 Mij vrijgekocht met al uw bloed !
 Waarom heb ik, enz.

3

5

Ik heb door mijn boosaardigheid
 Een schandig kruis u voorbereid !
 Waarom heb ik, enz.

Gij rust in 't heilig Sacrament,
 Maar uwe liefde is ongekend !
 Waarom heb ik, enz.

* Uit « *Gezangen voor Congregatien* » van P. Busschaert.

O lieve Jesus, wees mijn vreugd,
Geleid mij langs den weg der deugd,
Geef dat mijn zonden nimmermeer
Uw hert bedroeven, lieve Heer!

* 6. Eerst-Communielied aan Jesus.

Matig.

Och! in wel-ke be-de-klanken, In welk lied van
lof en eer Zal mijn kin-der-hert U danken, Waar Gij
rust voor d'eersten keer! Hebt g'uw woonplaats daar ge-
no-men, God van al-le heerlijk-heid! 't Is mijn
dankbaarst «wel-ge-ko-men,» Dat U groet en bin-nen-
leidt! 't Is mijn dank-baarst «wel-ge-ko-men» Dat U
groet en bin-nen-leidt!

* Uit « Het Katholiek Onderwijs. »

2

3

Voor uw komst mijn hert bereiden
 Was een plicht mij duur en zoet ;
 Nooit mijn hert van U te scheiden
 Zij voortaan mijn hoogste goed.
 Leer dus al zijn levensjaren,
 Leer aan Uw gezegend kind
 Zijne ziel zoo rein bewaren,
 Als gij dezen dag haar vindt.

Zie ! de handjes saamgevouwen
 Vraag ik U, o goede God !
 Met een kinderlijk betrouwen
 Uwen zegen op mijn lot.
 Wil hem ook mijn Ouders geven,
 Die mij leerden 't eerst gebed,
 En die in mijn herte schreven
 Uwen naam en woord en wet.

7. Maria leev' !

Ma - ri - a leev' ! Wat deugd en roem ver -
 men - glen Zich in dat hert van
 al - le vlek - ken vrij ! Ma - ri - a leev' ! De
 ko - nin - gin der En - glen Is ook de
 schoon - ste Maagd der maag - den - rij
 Ma - ri - a le - ve met God haar kind.
 Le - ve Ma - ri - a Die ons als Moe - der

mint. Le - ve Ma - ri - a, Die ons
als Moe - der mint.

2

Maria leev' ! De Dochter van den Vader,
De Moeder Gods, des Heiligen Geestes Bruid !
Maria leev' ! Der zielen levensader,
Daar zegen, heil en zaligheid uit spruit.

3

Maria leev' ! Zou ik haar ooit verlaten ?
'k Was liever nog voor altijd in het graf !
Want zonder haar wat zou mij 't leven baten ?
Neen, God snijde eer de draad mijns levens af !

4

Maria leev' ! Laat mij steeds voor u leven :
Met u vereerd vrees ik noch dood, noch pijn ;
De laatste zucht, die op mijn lip zal zweven,
Zal eene zucht van liefde voor u zijn.

* 8. Gegroet, o Vrouw verheven.

DUITSCH WIJZE.

Ge - groet, o Vrouw, ver - he - ven Ver
Gij zijt, — het staat ge - schre - ven, — Be -
bo - ven 't aard - sche dal ; Wij vie - len me - nig
vrijd van A - dams val.

* Bl. 24, van de dertig *Geestelijke Liederen* van G. Gezelle, muziek van R. Ghesquiere. Te bekomen bij den toonzetter te Gheluwe. Uitgaaf met orgelspel fr. 1,25 — met cijfermuziek fr. 0,40 — woorden alleen fr. 0,12. — Afslag per hoeveelheid.

ma - len, be - dro - gen door het kwaad, Maar
 zul - len ze - ge - pra - len, Zoo
 gij ons niet en laat.

2

3

Maria, laat ons hopen
 En doet, op ons gezang,
 De hemeldeuren open,
 Al zijn wij arm en krank.
 Komt helpt, door uw gebeden,
 Ons langs de harde baan
 Der booze wereld treden,
 En op uw stappen gaan.

Wij zien uw zoete stralen,
 O sterre van de zee,
 Vol hope nederdalen
 Naar ons, in rampe en wee.
 Ach ! spijs de wilde baren,
 Die bruischen t' allen kant,
 Maria, help ons varen,
 Met u, naar 't Vaderland !

* 9 Maria's Naam.

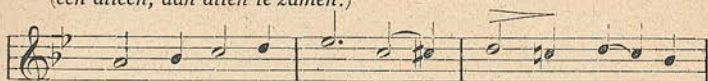
Blij, niet te rap.

(DUITSCH MELODIE.)

O laat ons hem be - zin - gen, Met
 mond en hert te zaam, In on - ze blij - de
 (Eerst)
 krin - gen, Ma - ri - a's zoe - ten naam. Ge -

* Uit « Gezangen voor Congregatien » van P. Busschaert.

(één alleen, dan allen te zamen.)

loofd, ge-be - ne - dijd, Zal we - zen t' al - len

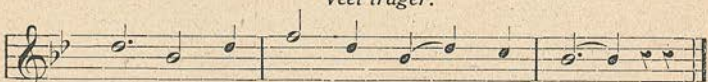

tijd, De zoe - te naam Ma - ri - a, Die

zoo ons hert ver - blijdt, De zoe - te naam Ma -

Veel trager.

ri - a, Die zoo ons hert ver - blijdt.

2

4

Die naam, zoo zoet in de ooren
Als 't murmlen van de bron,
Eerst Jesus liet hem hooren,
Van als Hij spreken kon.
Geloofd, enz.

Die naam is ons een teeken
Van hoop en zegepraal ;
Die naam kwam Satàn breken,
Als met een bliksemstraal.
Geloofd, enz.

3

5

Die naam is hoog vermogend,
Die naam is sterkte en kracht,
Die naam is mededoogend,
En honigvloeiend zacht.
Geloofd, enz.

Die naam geeft ruste weder
Aan 't waar betrouwend hert,
En stort vertroosting neder
Op wee en zielesmert.
Geloofd, enz.

6

Die naam klinkt in den hoogen
En de Engelen zijn verblijd ;
Hij straalt in Satàn's oogen
En Satàn krimpt van spijt.
Geloofd, enz.

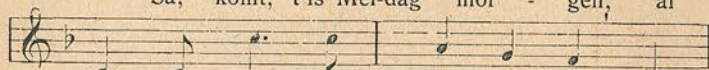
* iò. Sa, komt, 't is Meidag morgen !

Blijde

Wijze: Harba lorifa.

Sa, komt, 't is Mei-dag mor - gen, al

vroeg eens op - ge - staan - ge - staan; voor

blom - kens wil ik zor - gen, om

naar de kerk te gaan. Wel - wel - wel - kom zij,

Mei-dag Mei-dag mor-gen mij! Wel - wel - wel - kom zij,

Mei-dag mor-gen mij!

2

De blomkes langs de beken
Vertoogen hun fatsoen — fatsoen;
En 'k hoor ze schoone spreken,
Om mij nen dienst te doen.
Welkom...

3

Met Meigroen en laurieren,
Met leliën, liefgetal — getal,
Wil ik Maria vieren,
De schoonste blom van al!
Welkom...

* Bl. 47, der dertig *Geestelijke Liederen* van G. Gezelle, tweede uitgaaf. Te verkrijgen bij R. Ghesquiere, Gheluwe.

4

Sa, laat ons al gedenken
Maria's name zoet — zoo zoet,
En, zingend, elk haar schenken
Een schoonen wees gegroet!
Welkom...

5

Maria zal verblijden,
Omhoog, op haren schoonen troon,
En 't zal ons, in ons lijden,
Doen peizen op den loon.
Welkom...

6

Den loon, dat is te meugen
Eens, allemaal verblijd — verblijd,
Voor altijd ons verheugen,
Maria, waar gij zijt!
Welkom...

* II. O Roozenkrans !

O Roo - zen - krans, Ma - ri - a's blom - men -

kroo - ne, Wel - kom bij al dat chris - ten na - me

draagt; Wel - kom, om - dat gij de al - tijd e - ven

schoo - ne Deug - den ver - beeldt van de on - be - vlek - te

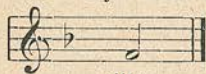
Maagd! Le - ve Ma - ri - a, nu en al

tijd; Leef eeu-wig lang, Ma - ri - a, Die on-ze Moe-der

zijt! Leef eeu-wig lang, Ma - ri - a, Die on-ze Moe-der

zijt!

2

's Morgens, aeer de zon begint te stralen,
Hankert mijn hert om naar de kerk te gaan ;
En, Moeder-Maagd, den Roozenkrans t' herhalen,
Waar blom en licht voor uwen autaar staan.
Leve Maria...

3

Als 't avond wordt, als iedereen van werken,
Zoo gij, weleer, heeft zijnen plicht voldaan,
Komt elk hem in den Roozenkrans versterken,
Om 's morgens vroeg weër hand aan 't werk te slaan.
Leve Maria...

4

't Zij dag of nacht, 't zij droeve of andere tijden,
Altijd is u mijn hert en mijn gemoed,
O Roozenkrans, beminnend ; en het lijden,
Door uw gebed, het lijden wordt mij zoet !
Leve Maria...

5

O Roozenkrans, 'k en duchte niet te sterven,
Steen ik op u en blijve ik u getrouw ;
En nooit en zal Maria mij onterven,
Die al mijn hoop op hare goedheid bouw.
Leve Maria...

* 12. Lied der Vlaamsche Uitwijkelingen tot
O. L. Vrouw.

GEKENDE WIJZE.

Ma - ri - a, wij knie - len Voor U in het
stof; Ons hert en ons zie - len Be - zin - gen uw
lof. A - ve, a - ve. a - ve, Ma - ri - a! A -
ve, a - ve, a - ve Ma - ri - a!

2

Wij komen hier zwoegen
Zoo veel en zoo lang;
Aanhoor met genoegen,
Maria, ons zang.
Ave, ave, enz.

3

Wil steeds ons bewaren
In druk en in smert,
En in de gevaren
Versterken ons hert.
Ave, ave, enz.

4

Terwijl wij hier werken
Steeds vroolijk gezind,
Waakt Gij, o Maria,
Op vrouw en op kind.
Ave, ave, enz.

5

Al zijn wij zoo verre
Van huiskring en haard,
Toch blijft 't Vlaamsch Geloof ons
In 't herte bewaard.
Ave, ave, enz.

6

Maria, wil spreken
Voor ons bij den Heer,
Dan keeren we blijde
Naar Vlaandren eens wêer.
Ave, ave, enz.

* Dit lied wordt gezongen door de Vlamingen, die jaarlijks eenigen tijd in Frankrijk gaan werken.

* 13. Lied aan den H. Joseph.

Matig.

O Jo-seph, voed-ster - va-der Van Je-sus on-zen

Heer, Wij tre-den bid-dend na-der En knie-len voor u

nêr. Want op uw va-der-ar-men Draagt gij het God-lijk

Kind; Wil on-zer u ont-fer-men, o Weer-de zie-len-

vrind.

2

3

Richt, Joseph, onze dagen,
En schik geheel ons lot
Naar Jezus' welbehagen
En goddelijk gebod.
Wil door uw zorg ons geven,
Gij die ons nooit verlaat,
Dat we onzen roep beleven
En heil'gen onzen staat.

O Joseph, gij wiens ziele
Blinkt als een liele blank,
Zie ons hier nederknielen,
Hoor onze beê en zang:
O Joseph, dien wij eeren,
Patroon der zuiverheid,
Wil toch die deugd ons leeren,
Die naar den hemel leidt.

* Uit « *Gezangen voor Congregatiën* » van P. Busschaert.

4

Wij smeeken u te gader,
 Patroon van Belgenland,
 Blijf steeds uw volk een vader,
 Bewaak dat liefste pand.
 Blijf altijd ons behoeder
 En toevlucht in den nood,
 Met Jezus en zijn Moeder
 Van nu tot in de dood!

5

Patroon van heel de Kerke,
 Door Pius aangesteld,
 Bid God dat Hij haar sterke
 En breke 't helsch geweld.
 Wij roepen, wij, uw kindren,
 U, Vader Joseph, aan:
 Laat nooit Gods eer verminderen
 Van die Hem tegenstaan!

14. Aan den Engelbewaarder.

Matig. H. D.

O En - gel, mij door God ge - ge - ven Als
 hulp en wacht; Die, van mijn eer - sten stap in 't
 le - ven, Bij dag en nacht, Mijn
 schre - den volgt, mijn stap - pen leidt En
 richt op 't pad der za - lig - heid! O
 En - gel, die mijn zie - le hoedt, O,
 wees ge - groet!

2

O Engel, die mijn kranke bede
Met de uwe paart,
En die er Godgevallig mede
Ten hemel vaart;
Die God voor mij ten beste spreekt
En Hem in mijnen name smeekt;
Die mij Gods gunst verkrijgen doet:
O, wees gegroet!

3

O Engel, wil mij steeds bewaren
Van al wat schaadt:
Van alle ziel- en lijfsgevaren,
Van alle kwaad!
O, sta me bij en waak op mij
Dat ik steeds vrij van zonde zij,
En dat ik steeds met zorg en vlijt
Mijn plichten kwijt!

4

O Engel, bij mijn laatste stonde,
O, sta mij bij!
O, sta dan aan mijn lijdenssponde:
Bescherrem mij!
Als Satan al doet wat hij kan,
Beschut mijn arme ziele dan,
Opdat ze veilig aan uw hand
Ten hemel land'!

H. D.

* 15. - Wie is als God. »

Marschmatig.

HENDRIK VANDEN ABEELE.

«Wie is als God!» zoo wierd het woord, In

lang ver-le-den tij-den Om-trent den troon van

* Dit lied is de eigendom van M. H. Vanden Abeele, Toondichter te Brugge, die alle rechten voorbehoudt.

God, ge-hoord, Als Mi-cha-ël ging strij - den.

«Wie is als God!» Hij won den slag En

Herhaalstroof.
Plechtig.

Sa - tans volk ver - ne - derd lag. De vaan om -

hoog en im - mer voort! Die weer - baar is, ge -

stre - den! «Wie is als God!» wê - er - gal - me

't woord Des ze - ge - praals, nog he - den !

2

De vijand wierd verwonnen, maar
Zijn hoogmoed niet gebroken ;
Met lichaamsramp en zielgevaar
Blijft Satan ons bestoken ;
Doch, stuive en storme 't nog zoo fel,
« Wie is als God ! » roept Michaël.

3

De wereld is een worstelperk,
Vol vijandschap en veeten ;
Geen winnen, of een wapenwerk
Van dapperen mag 't heeten.
Die wêrbaar is den vrede haalt,
« Wie is als God ! » en zegepraalt !

Bewaart ons in den slag, en doet
Ons allen, die u eeren,
Tot te einden uit, met kloeken moed
De slagen slaan des Heeren ;
Bevrijd ons van der kwaden dood,
O Michaël, Gods Engel groot !

« Wie is als God ! » zij ons geschreeuw,
Zoo 't uwe was, voor dezen ;
Verwinnaar zal de Vlaamsche Leeuw,
Door Michaël, nog wezen ;
Staat, Engel Gods, zoo bidden wij,
Ons, lijdend, wijgend, stervend, bij !

G. GEZELLE.

* 16. Feestlied aan den E. H. Bestuurder.

Levendig.

Op - ge - ruimd van gees - te Vie - ren wij dit
fees - te, En geen feest - ge - tij Zon - der lied er -
bij. Hij is va - der van ons al - len ; Kind'ren, laat ons
zan - gen schal - len ! Vi - vat, Vi - vat ! Hij le - ve le - ve

The musical score is written on four staves in 2/4 time. It features a melody line and a bass line. Dynamics include *f* (forte) and *p* (piano). The piece concludes with a double bar line and a fermata over the final note.

* Uit « Gezangen voor Congregatiën » van P. Busschaert.

Trager.

lang! Vi - vat! Vi - vat! Hij le - ve le - ve lang!

2

4

Sedert zooveel jaren
 Stuur hij onze scharen,
 Leert ons deugd en plicht,
 Is ons vreugd en licht;
 En in hand Maria's vane
 Leidt ons langs de hemelbane!
 Vivat! Vivat! enz.

Hoeveel deugdengaven
 Zorgen, bidden, slaven,
 Heffen hem zoo hoog
 In des Heeren oog!
 En hoe glanzend prijkt de krone,
 Die hem wacht in d'eeuwge wone!
 Vivat! Vivat! enz.

3

5

Hoeveel die zijn woorden
 Kinderlijk aanhoorden,
 En, getrouw aan God,
 Zaligen hun lot!
 Maar wier duurgekochte zielen
 Anders in den helgloed vielen!
 Vivat! Vivat! enz.

Dat de hemelzegen
 Op hem nederregen!
 Mocht hij op zijn baan
 Heil steeds tegengaan!
 Mochten wij hierna te gader,
 Kind'ren, juublen rond ons' Vader.
 Vivat! Vivat! enz.

17. Voor Vader en Moeder.

Zacht, met gevoel. F. MILLE.

1. Lie - ve God, lie - ve God, Bron van
 2. Lie - ve God, lie - ve God, Bron van
 3. Lie - ve God, lie - ve God, Bron van

cresc.

rust en heil - ge - not, Ze - gen mij - nen
 rust en heil - ge - not, Ze - gen mij - ne
 rust en heil - ge - not, Maak dat bei - den

bra - ven va - der, Die voor mij het voed - sel
goe - de moe - der, Die me op - recht en trouw be -
nim - mer wee - nen, Om de da - den van hun

wint. Lie - ve God, lie - ve God, Bron van
mint... Lie - ve God, lie - ve God, Bron van
kind. Lie - ve God, lie - ve God, Bron van

rust en heil - ge - not, Lie - ve God,
rust en heil - ge - not, Lie - ve God,
rust en heil - ge - not, Lie - ve God,

lie - ve God, Ze - gen mij - nen bra - ven
lie - ve God, Ze - gen mij - ne goe - de
lie - ve God, Maak dat bei - den nim - mer

va - der!
moe - der!
wee - nen!

TH. SEVENS.

18. Godsdienst en Vaderland.

O goe - de God, wil 't land der Bel - gen

spa - ren! Mijn Va - der - land is 't schoon - ste dat ik

ken. Ik min het, daar mijn Vaad - ren Bel - gen
wa - ren; Ik min het, daar ik Belg ge - bo - ren
ben! O God, wil er den Gods - dienst steeds be -
wa - ren, Dien men be - strijdt, be - stor - remt te al - len
kant! O God wil 't chris - ten Bel - gië eeu - wig
spa - ren Mijn ka - tho - liek, mijn dier - baar Va - der -
land! O God, wil 't chris - ten Bel - gië eeu - wig
spa - ren, Mijn ka - tho - liek, mijn dier - baar Va - der
land! Mijn ka - tho - liek, mijn dier - baar Va - der -
land! Mijn ka - tho - liek, mijn dier - baar Va - der - land!

2

O eedle Godsdienst ! hoogste schat van 't leven ;
O grootste gunst van Godes vaderhand !
Met hert en ziele blijven we aan U kleven,
O schoonste perel van ons Vaderland !
Gij zijt het erfgoed van de vrije Belgen ;
Gij houdt den vrijen Belg in vrijen stand !
Voor U liet zich de laatste Belg verdelgen,
Voor U en voor zijn dierbaar Vaderland !

3

Voor Vorst en Land heeft 't Voorgeslacht gestreden,
En voor 't Geloof gaf het zijn bloed in pand ;
Naar Vaadren aard staat ook de Belg van heden,
En hoedt zijn Godsdienst en zijn Vaderland.
Want in het hert van België's vrije telgen
Zijn Vaderland en Godsdienst op één troon :
Het Vaderland blijft 't land der vrije Belgen,
De Godsdienst blijft zijn rijkste gloriekroon !

B. CLANCK.

E. H. Debo nagedicht.

* 19. Het Lied der Vlamingen.

Muziek van P. BENOIT.

1.

Waar Maas en Schelde vloeien,
De Noordzee bruischt en stormt ;
Waar vrede en kunsten bloeien,
De vrijheid mannen vormt ;
Waar velden, wouden, weiden,
Als gaarden rijk beplant,
De weelde en vreugd verspreiden,
Daar is, daar is ons Vaderland !
Daar is ons Vaderland.

2.

Daar stijgen uit 't verleden
De Keerl en Klauwaard op ;
Zij hebben stout gestreden,
Verplet der vreemden kop,
Hun goed, hun bloed, hun leven
Met mildheid steeds verpand,
Om ons te kunnen geven
Het vrije, vrije Vaderland,
Het vrije Vaderland.

3.

O Nederland ! o vrijheid !
Gij adelt ons gevoel ;
Wij zweren ook met blijheid :
Uw toekomst is ons doel.
Wij zullen, jonge scharen,
Steeds onzen plicht gestand,
Met hand en hert bewaren,
Het heilig, heilig Vaderland,
Het heilig Vaderland.

E. HIEL.

* Met toestemming der eigenaars van dit lied, gebroeders Schott, Brussel.

20. Mijn Vlaanderland.

The musical score is written on seven staves in G major (one sharp) and 6/8 time. The melody is simple and folk-like, with lyrics written below each staff. The lyrics are: Kent gij de streek van God ver - ko - ren, Ef - fe - ne vlak - te, diep ver - schiet, We - me - lend veld, waar 't gul - den ko - ren Lie - fe - lijk zingt zijn rui - schend lied? Vlaan - de - ren lief, gij zijt dat land, Dat uit - ver - ko - ren, Dat bo - ven al de kro - ne spant, Mijn Vlaan - der - land!

2.

Kent gij de streek waar blijde stroomen,
Mandel en Lei- en IJzer-vliet,
Kronkelend van den heuvel komen,
Vloeiende tusschen lisch en riet?
Koor: Vlaanderen lief, gij zijt dat land
Der blijde stroomen,
Dat boven al de kroone spant,
Mijn Vlaanderland!

3.

Kent gij de meerschen zonder palen,
Dampend alom van Meiedauw ?
Tintlend tapijt vol goud-koralen,
Purper en rood en gloeiend blauw ?
Koor: Vlaanderen lief, gij zijt dat land
Der goud-koralen,
Dat boven al de krone spant,
Mijn Vlaanderland !

4.

Kent gij de streek van 't blonde Noorden ?
't Waait er en buischt er 's winters fel ;
Zoet zingt de wind zijn wilde akkoorden,
't Kind van de streek verstaat ze wel.
Koor: Vlaanderen lief, gij zijt dat land
Van 't blonde Noorden,
Dat boven al de krone spant,
Mijn Vlaanderland !

5.

Kent gij de streek der Vlaamsche tongen,
Kent gij den klank van 't Vlaamsche lied ?
't Lied dat Kaproen en Klauwaard zongen,
Telkens ze Roeland strijdwaarts riep ?
Koor: Vlaanderen lief, gij zijt dat land
Der Vlaamsche tongen,
Dat boven al de krone spant,
Mijn Vlaanderland !

6.

Kent gij de streek waar 'k ben geboren,
Waar dat ik kind en kersten werd ?
Kent gij de klok en d'hoogen toren,
Mij alle twee zoo dier aan 't hert ?
Koor: Vlaanderen lief, gij zijt dat land
Waar 'k ben geboren,
Dat boven al de krone spant,
Mijn Vlaanderland !

21. Waar kan men beter zijn.

GRETRY.

Waar kan men be - ter zijn,

Waar kan men be - ter zijn, Dan in ons blij - de

Vlaan - dren? Gods ge - ze - gend lief - de - land!

Blij - de boo - men, Vliet en stroo - men,

Veld en vruch - ten, Al ge - ruch - ten!

2.

4.

Waar kan men beter zijn (2)
 Dan in ons christen Vlaandren,
 God en Kerk altijd gestand ?
 Wat al drukke,
 Wat al bukke,
 Wat al wijke,
 Wat al strijke,
 Christen blijft ons Vlaanderland !

Waar kan men beter zijn (2)
 Dan in ons heilig Vlaandren,
 Eeuwig 't land van liefde en vreugd !
 Ongeschonden,
 Ongebonden,
 Fier en levend,
 Eeuwig strevend,
 Ongetemd, voor eer en deugd ?

3.

5.

Waar kan men beter zijn (2)
 Dan in ons oude Vlaandren,
 't Vrije levend leeuwenland ?
 Kortrijk's velden,
 Roosbeeck's helden,
 Brugge's Halle,
 Gent zijn wallen,
 Ei! 't is al één liefdepand !

Waar kan men beter zijn (2)
 Dan in ons Vlaamsche Vlaandren,
 't Eigen oude Vlaanderland ?
 Laat ze pralen
 Met hun talen,
 Laat al boffen,
 Laat al stoffen;
 Wij ons Vlaamsch, en Vlaanderland !

FLAMMINGO.

* 22. De slag der Gulden Sporen.

*The British Grenadiers.
 XVIe Eeuw.*

* Uit « De Vlaamsche Zanger. »

De « Vlaamsche Zanger, » is te verkrijgen bij Jos. Pacque-Baeten, Borgloon, aan 2 fr.

re - den, Om Vlaan - dren klein te slaan. Hun

peer - den ren - den zoo ge - zwind, Hun ve - ders waai - den in den

wind. Zoo kwa - men Fran - sche rid - ders, Met

gul - den spo - ren aan.

2.

3.

De koene burgerszonen
Van 't Oude Vlaanderland
Bedeekten 't Groeninghkouter,
Den Goedendag in hand.
Zij knielden vroom en biddend neer
En wachtten 't dravend Fransche heer,
De koene burgerszonen,
Den Goedendag in hand.

De ridders renden voorwaarts ;
De burgers sprongen recht ;
De wapenkreten klonken ;
Verwoed was het gevecht.
De ridders stuijken in 't moeras,
De burgers ijlden over 't gras,
De wapenkreten klonken :
Verwoed was het gevecht.

4.

Na lang en dapper strijden
Verwon het Vlaamsche diet,
Daar menig Fransche ridder
Zijn gulden sporen liet.
Het goede nieuws klonk Vlaandren rond,
En vrij was 't volk op Vlaandrens grond,
Daar menig Fransche ridder
Zijn gulden sporen liet.

LOD. PLESSERS.

23. Groeninghe.

F. MILLE.

't Is hier dat, leên vijf hon - derd jaar, De
Franschen hals en spo - ren lieten, Laat ons den blijden dag be -
gie - ten, En weêr be - zin - gen al te gaar, Laat
ons den blij - den dag be - gie - ten, En weêr be - zin - gen al te
gâar. Hier slaapt ge - rust de Fran - sche dwing - lan -
dij, In 't vrij - e veld, waar - voor de vaa - dren
voch - ten: Hier stierf Ar - toijs met al zijn rui - te -
rij, En kre - gen ruim het - geen zij dap - per
zoch - ten. Hij riep ver - geefs zijn krijgs - roep
uit, Met man en muis zoo ging zijn le - ger

va - ren En gul - den hie - len lie - ten buit, Bij 't ze - ge -
vie - rend Vlaamsch ge - luid, Van Fran - sche
spo - ren man - den vol ver - ga - ren, Van Fran - sche
spo - ren man - den vol ver - ga - ren. 't Is.

2.

Hier komt gij, volk van Vlaand'ren, en wilt zijn
Hetgeen gij waart in 't glorierijk verleden :
Uw zelf wéerom, geen helden in den schijn,
Maar dapper Dietsch, in dorpen en in steden ;
Uw taal sta vast in 't edel woord,
Dat Groeninghe eens en 't sporenveld wéerkaatste :
't Zij zuiver wéer en vrij gehoord
Op Leien- en op Scheldeboord ;
En, sterft het eens, het sterve 't allerlaatste !
Koor : 't Is hier dat, lêen vijf honderd jaar,
De Franschen hals en sporen lieten :
Laat ons den blijden dag begieten
En wéer bezingen al te gáar !

3.

Dan zal dit veld, hier nauwlijks nog bekend,
Van jaar tot jaar wéer 't eerloof bekronen ;
Dan, Kortrijk, zal, voor eigen glorie blend,
Geen kind van u den moedergrond bewonen,
Of trotsch zal hij, de hand omhoog,
En 't hoofd ontdekt, dit vrije veld begroeten,
Waar 't Fransch geweld aan spaanders vloog
En 't luid geroep ten Hemel toog :
« Vrij Vlaming zijn, of liever sterven moeten ! »
Koor : 't Is hier ... enz.

G. GEZELLE.

24. De Wacht over Vlaanderen.

Men zei: «'t ver-sterft het Vlaam-sche diet, Voor

al - tijd zwijgt het ke - rels - lied, » En

moe - dig rees het Vlaam-sche land, En

zong, al stap - pend hand in hand : O

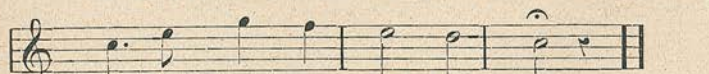
Vlaan - der - land, nog klinkt de schreeuw, o

Vlaan - der - land nog klinkt de schreeuw In Vlaam - sche

ta - le: «Vlaan - de - ren die Leeuw!» In Vlaam - sche

ta - le: «Vlaan - de - ren die Leeuw!»

2

Hier staan wij recht, het hert in gloed ;
Ons stroomt door de aders 't Vlaamsche bloed ;
En, weer de vijand wil of niet,
Wij zingen voort ons vrije lied.
Koor : O Vlaanderland,... enz.

En vreest niet, Broeders, houdt maar stand,
Sluit vast het blinkend zweerd in d'hand,
En terdt men op ons Vlaamsch gebied,
Wij zingen wêer ons zegelied.

Koor : O Vlaanderland,... enz.

Zoolang een druppel bloed ons blijft,
Zoolang een spier den arrem stijft,
Zoolang er ware Vlamen zijn,
Zoolang zal Vlaandren Vlaandren zijn.

Koor : O Vlaanderland,... enz.

DIE CNODSE.

25. Klokke Roeland.

J. DESTOOP.

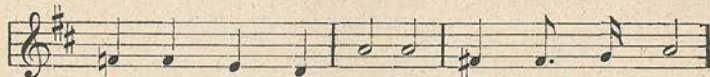
Bo - ven Gent rijst, Een - zaam en grijsd,
Som - ber en grootsch, Steeds stom en doodsch,

't Oud Bel - fort, zin - beeld van 't ver - le - den;
Treurt de ou - de reus op 't Gent van he - den;

Maar soms hij rilt En eens-klaps gilt Zijn bron-zen

stem-me door de ste-de. Trlt in uw graf,

trilt Gent - sche hel - den, Gij, Jan Hy - oens,

gij, Ar - te - vel - den ; Mijn naam is Roe - land,

'k klep - pe brand, En lui - de storm in Vlaan - der - land.

2

Voorzang. Een bont verschiet
Schept 't bronzen lied,
Prachtig wêertooverd mij voor de oogen ;
Mijn ziel erkent
Het oude Gent,
't Volk komt gewapend toegevlogen.
't Land is in nood,
« Vrijheid of dood ! »
De gilden komen aangetogen.

Toezang. 'k Zie Jan Hyoens, 'k zie de Artevelden,
En stormend roept Roeland den helden :
« Mijn naam is Roeland, 'k kleppe brand
En luide storm in Vlaanderland. »

3

Voorzang. O Heldentolk,
O reuzenvolk,
O pracht en macht van vroeger dagen !
O bronzen lied,
'k Weet uw bedied,
En ik versta 't verwijtend klagen ;
Doch wees getroost :
Zie, 't Oosten bloost
En Vlaandrens zonne gaat aan 't dagen.

Toezang. Vlaandren die Leeu ! Trilt oude toren,
En paart uw lied met onze koren :
Zingt : « Ik ben Roeland, 'k kleppe brand
Luide triomfe in Vlaanderland ! »

A. RODENBACH.

* 26. Ons Vlaanderen.

B. RAES.

Flugge pasbeweging.

1^e STEM ** *Zacht.*

2^e STEM *Zacht.* De vreemding heeft ge - zwo - ren, Nog

3^e STEM *Zacht.* De vreemding heeft ge - zwo - ren, Nog

De vreemding heeft ge - zwo - ren, Nog

Versterken.

eer we zijn ge - bo - ren: « Gij, Vla-ming, moet in

Versterken.

eer we zijn ge - bo - ren: « Gij, Vla-ming, moet in

Versterken.

eer we zijn ge - bo - ren: « Gij, Vla-ming, moet in

Zacht.

't niet! Gij zult uw taal mis - ken - nen, Uw

Zacht.

't niet! Gij zult uw taal mis - ken - nen, Uw

Zacht.

't niet! Gij zult uw taal mis - ken - nen, Uw

* Uit « De Vlaamsche Zanger. »

** *Aanmerking.* Zingt men alleen of eenstemmig, dan neme men de eerste stem; zingt men met twee stemmen, dan neme men de eerste en de derde.

ei - gen we - zen schennen, En al wat Vlaming hiet! »
ei - gen we - zen schennen, En al wat Vlaming hiet! »
ei - gen we - zen schennen, En al wat Vlaming hiet! »

Sterk.

Sterk.
Toezang: Her - leef, o reu - zen - ras! Maak
Sterk.
Toezang: Her - leef, o reu - zen - ras! Maak
Sterk.
Toezang: Her - leef, o reu - zen - ras! Maak

Vlaandren wat het was, En steek de leeu - wen -
Vlaandren wat het was, En steek de leeu - wen -
Vlaandren wat het was, En steek de leeu - wen -

vaan bij 't Kruis, Dan zijn wij weer in Vlaandren t' huis!
vaan bij 't Kruis, Dan zijn wij weer in Vlaandren t' huis!
vaan bij 't Kruis, Dan zijn wij weer in Vlaandren t' huis!

2

4

Wij, Vlaandrens jongste zonen,
Wij hooren Vlaandren hoonen,
Doch roepen : « op de wacht !
« Geen volken zijn geschapen
« Om schuldig in te slapen,
« Door vreemden tooi versmacht ! »
Toezang : Herleef, enz.

Een Vlaandren Vlaamsch in wezen,
En 't Kruis in top gerezen,
Niets anders willen wij !
Zij eer dees grond verslonden,
Waar eens de gilden stonden
Dan dat hij eerloos zij !
Toezang : Herleef, enz.

3

5

Laat, laat ze boeien smeden,
Wij bukken onze leden
Voor 't juk van God alleen !
In 't land, waar in zijn woning
De Burger was een koning,
Is Vlaamsch en vrijheid één !
Toezang : Herleef, enz.

God, die ons wieg bewaakte,
Ons Vlaamsch en Christen maakte,
Hoor' onzen noodkreet aan ;
Hij sterv' de dood der slaven,
Wie Vlaandren ziet begraven
En koel bij 't graf kan staan.
Toezang : Herleef, enz.

6

Geen Vlaandren zonder ziele,
Gekromd aan Frankrijks hiele,
Maar Vlaandren vrij en groot ;
Een land waar Godes stralen
In vrijheid mogen dalen,
Dit willen we of de dood !
Toezang : Herleef, enz.

27. Ons Dietsche Vaderland.

COTTA.

Waar is ons Diet-sche Va-der-land? Is 't
Vlaan-der-land? Is 't Gel-der-land? Is 't
waar de bree-de Schel-de spoelt? Is 't
waar de Maas ter Noord-zee woelt? O
neen, o neen, o neen, o neen, ons Va-der-
land moet bree-der zijn.

2

Waar is ons Dietsche Vaderland?
Is 't Vriesland niet? Of Brabant niet?
Of Antwerpen, de Kempengouw,
In 't Vlaamsch geloof steeds houw en trouw!
O neen...

3

Waar is ons Dietsche Vaderland?
Zou 't Limburg zijn? Zou 't Zeeland zijn?
Of is 't waar Hollands rijke rée
Bespoeld wordt van de Zuiderzee?
O neen...

4

Waar is ons Dietsche Vaderland ?
Is 't Hageland ? Of 't Kerelsstrand,
Waar 't « Vliegt de Blauwvoet, storm op zee ! »
Zoo menig vijand siddren dèe ?
O neen...

5

Waar is ons Dietsche Vaderland ?
O Broeders, noemt mij eens dat land !
Zoo ver de Dietsche tale klinkt,
Zoo ver men Dietsche lied'ren zingt,
Daar is ons land, daar is ons land,
Daar, Broeders, is ons Vaderland !

6

Ja 't gansche Dietschland is ons land !
Sa, Dietsche Broeders, hand in hand,
En vragen wij den Hemel moed
Dat wij het lieven trouw en goed,
Ons dierbaar land, ons dierbaar land,
Ons dierbaar Dietsche Vaderland !

28. De Leeuwenstandaard.

Stapmaat. A. BELPAIRE.

The musical score is written on four staves in G major (one sharp) and common time (C). The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a common time signature (C). The tempo is marked 'Stapmaat.' and the dynamics are marked 'f'. The melody is simple and rhythmic, with lyrics written below the notes. The lyrics are: 'Komt! ont - rolt den Leeu - wen - stand - aard, Op! voor 'Vorst en Va - der - land! Komt! de vrij - heid van den land - aard Is be - dreigd met smaad en schand! Op! staat

Komt! ont - rolt den Leeu - wen -
stand - aard, Op! voor 'Vorst en Va - der -
land! Komt! de vrij - heid van den land - aard Is be -
dreigd met smaad en schand! Op! staat

op bij 't krijgs - ge - dom - mel; Komt,
Broe - ders, naar het veld! Luis - tert,
gin - der slaat de trom - mel, Die ons
reeds de ze - ge meldt! O Va - der - land! O
Va - der - land! Aan u mijn hert, aan
u mijn hand! O Va - der - land! O
Va - der - land! O hei - lig Va - der - land!

- 2

Broeders, op! uw heldendegen
Steun de fiere Leeuwenvaan!
Broeders, op! den vijand tegen!
't Geldt het vrije volksbestaan;
't Geldt uw roem, uw naam, uw grootheid;
Wie laf is, vreeze 't staal!
Mannen haten vreemde snoodheid,
Vreemde boeien, vreemden praal.
Voor 't Vaderland, voor 't Vaderland,
Met mannehert, en mannehand,
Voor 't Vaderland, voor 't Vaderland
Voor 't vrije Vaderland.

3

Neen, men zal u nooit verdelgen,
Wat een vijand praalt en pocht,
Vrijheid, vrijheid, erf der Belgen,
Met der vaders bloed gekocht.
Ja, beloven wij het heilig
En plechtig, dezen stond :
De asch der vaders ruste veilig
In der vaders vrijen grond !
O Vaderland, o Vaderland,
Ik blijf u trouw met hert en hand,
O Vaderland, o Vaderland,
O edel Vaderland !

4

Vrij en vranc als de oude vaders
Leven wij en sterven wij ;
Laat ons slavenzoekers naders,
Ook ons zonen leven vrij !
Nooit in Vlaandrens rijke beemden
Zwaait, vreemdeling, gij den staf ;
Vlaandrens bodem duldt geen vreemden,
Duldt geen vreemden dan in 't graf !
Mijn Vaderland, mijn Vaderland
Bemint mijn hert, beschut mijn hand,
Mijn Vaderland, mijn Vaderland,
Mijn dierbaar Vaderland.

5

Wie de volken wil verslaven,
Koning of gemeenebest,
Sneuel onder 't zweerd der braven :
Vrijheid heersch' in elk gewest !
Op ! staat op bij krijgsgedommel ;
't Is God, die 't pleit beslecht :
Op ! voor vrijheid slaat de trommel,
En de zege blijft aan 't recht.
Voor 't Vaderland, voor 't Vaderland !
Ten strijd, ten strijd, met hert en hand.
Voor 't Vaderland, voor 't Vaderland !
Hoog leve 't Vaderland !

J.-A. DE LAET.

29. In Vlaanderen.

F. MILLE.

Waar ruischt de blon-de Schel-de-vloed? In

Vlaan - de - ren, In Vlaan - de - ren. Waar

bleek voor - heen de hel - den - moed? In

Vlaan - de - ren, In Vlaan - de - ren. Waar

ruischt de blon - de Schel - de - vloed? Waar

bleek voor - heen de hel - den - moed? In

Vlaan - de - ren, In Vlaan - de - ren, Ons

Two staves of musical notation in G major, 4/4 time. The first staff contains the melody and the second staff contains the accompaniment. The lyrics are written below the notes.

Va - der - land. In Vlaan - de - ren, In
Vlaan - de - ren, - Ons Va - der - land,

2

Waar galmt de Nederlandsche klank ?
In Vlaanderen.
Waar strijdt men tegen elken dwang ?
In Vlaanderen,
Ons Vaderland.

3

Waar zit de vrijheid op den troon ?
In Vlaanderen.
Waar heerscht de vrede in elke woon ?
In Vlaanderen,
Ons Vaderland.

4

Waar vloeit de gulle vreugde rond ?
In Vlaanderen,
Waar klieft de ploeg den akkergrond ?
In Vlaanderen,
Ons Vaderland.

TH. SEVENS.

* 3o. Ons Vaderland.

J. BLOCKX.

1

Waar de Maas en Schelde vloeien,
En de frissche weiden bloeien,
Waar nog eiken sterk en trotsch
Ruischen in het dichte bosch :
Daar is ons Vaderland, (2 maal)
Dit heilig pand, (2 maal)
Het schoone Vaderland.

2

Waar de Neringen en Gilden
Nooit den schedel buigen wilden ;
Waar het kloeke Voorgeslacht
Neder sloeg de Fransche macht :
Daar is ons Vaderland,
Dit heilig pand,
Het vrije Vaderland.

* Eigendom van de gebroeders Schott, Brussel.

3

Waar de Dietsche tonen galmen,
 In de daverende psalmen,
 Waar het forsche krijgsgeschreeuw
 Dreunde « Vlaanderen den Leeuw! »
 Daar is ons Vaderland,
 Dit heilig pand,
 Het edel Vaderland.

4

In de vreugde en in de smerte,
 Ligt dat land ons aan het herté,
 Moedig steunen wij de vaan,
 Wen het geldt ons volksbestaan.
 Hoog leve 't Vaderland,
 Dit heilig pand,
 Hoog leve 't Vlaamsche land!

TH. SEVENS.

31. Mijn Vaderland.

Traag. mf

Men mag den blau - wen he - mel
 roe - men, Waar - on - der 't schoon I - taal - je juicht; Zijn
 rij - ken krans van len - te - bloe - men; Zijn
 boom, die van o - ran - jen buigt; Zijn
Licht.
 drui - ven, die in tros - sen han - gen, En
mf
 purp - ren langs den heu - vel - kant: Ik

wij - de maar mijn lof - ge - zan - gen Aan
Vlaan - de - ren, aan mijn Va - der - land! Ik
wij - de maar mijn lof - ge - zan - gen Aan
Vlaan - de - ren, aan mijn Va - der - land!

2

Ik heb den wellust hooren melden,
Dien men in Zwitserland geniet,
Bij 't aardig hangen van de velden,
Langs waar de bergvloed henenschiet ;
Bij de Alpen die den hemel raken
En eeuwig staan met ijs omrand : —
Maar 'k vind in Vlaanderen meer vermaken,
Want Vlaanderen is mijn Vaderland.

3

Dat andren met hun streke pralen,
Omdat er eëlgesteente in rust ;
Omdat er perels en koralen
Te rapen liggen op haar kust ;
Omdat er daar rivieren spoelen
Op goud vermengeld in het zand : —
'k Zal altijd nog meer liefde voelen
Voor Vlaanderen, voor mijn Vaderland !

4

Wanneer de zoete lente nadert
En 't guur des winters henengaat ;
Wanneer het fruitgeboomte bladert
En de appelbloei te glanzen staat ;
Wanneer de weiden malsch herleven
Met madelief en amarant : —
Dan adem ik een zalig leven
In Vlaanderen, in mijn Vaderland.

5

Als 't koolzaad zijne bloesemknopjes
Vol goud en honing openplooit ;
Als 't jeugdig vlas zijn sprieltopjes
Met hemelblauwe bloempjes tooit ;
Als in den oogst de halmen krullen
Van 't graan dat zwaar in de auwen spant : —
Niets kan mijn ziel met vreugd vervullen
Lijk Vlaanderen, lijk mijn Vaderland.

6

De zoete vrede woont niet liever
Noch blijder dan op Vlaandrens grond.
Daar hoor ik 't lied van vlijt en iever :
« 't Is zalig 't werken en gezond, »
Daar zie ik rijken handel voeren,
Twijf de akkerman maar zaait en plant : —
En 'k voel mij diep in 't herte roeren
Voor Vlaanderen, voor mijn Vaderland.

7

In Vlaandren zijn er strenge zeden ;
In Vlaandren is godsdienstigheid ;
In Vlaandren is gezonde reden
En edele gulhertigheid ;
Het Vlaamsch, waaraan geen talen kunnen,
Heeft in mijn Vlaandren de overhand : —
Waar zoude ik mij toch beter junnen
Dan in mijn Vlaamsche Vaderland ?

8

De Vlaming voelt zich vrij geboren,
En staat voor niets de vrijheid af ;
Hij heeft bij dieren eed gezworen
Haar meê te dragen naar het graf ;
En hebben andren 't juk gedregen,
Hij altijd bleef zijn eed gestand ; —
Dien vrijen Vlaming komt men tegen
In Vlaanderen, in mijn Vaderland.

9

En moest dan ooit een dwingland loeren
Om ons zijn boeien aan te slaan ;
Moest ooit een vijand 't herte voeren
Van op ons grenzen los te gaan : —
O dan door 't liefdevuur gedreven,
Dat hevig mij in 't herte brandt,
Loop ik mijn bloed ten beste geven
Voor Vlaanderen, voor mijn Vaderland.

32. Duinelied.

Met blijden zwier.

A. MERVILLIE.

Koor. Le - ve de Pan - ne! daar staat mijn huis,

Le - ve de Panne, en het zee - ge - druisch!

Le - ve de Dui - nen, met hun - ne krui - nen,

Groen van de bie - zen en wit van 't zand. Ja,

ja, ja. Hoep - sa, Hoep - sa, hand aan

hand, Wij zijn de kin - ders van 't dui - ne - land.

Hoep - sa, hoep - sa, hand aan hand, Wij

Trager. KOOR: Leve de Panne.

2

Hoe geestig toch is hier het leven !
 Verwijderd van alle gerucht
 We zien hier de zeevogels zweven
 In 'opene zuivere lucht !
 Wij zien hier met hoopen
 De keuntjes die loopen
 En spelen in 't zand !
 Maar als ze iemand hooren,
 Ze stellen hunne ooren
 En wippen van kant, ja, ja, ja.
 Koor : Leve de Panne.

4

Ons ouders zijn visschers en vangen
 Den haring, tong, roche, aberdaan,
 Wij ook, ja wij ook, wij verlangen
 Om mée op het visschen te gaan ;
 Wanneer wij versterken
 Dan zullen wij werken
 En gaan dan ook mée ;
 Wij zullen ook varen
 Op d'effene baren
 Der zingende zee. Ja, ja, ja.
 Koor : Leve de Panne.

3

Hoe schoone toch zingen de baren
 Wanneer zij vol zwierigen luim
 De kust komen opwaarts gevaren
 En wit zijn van pinkelend schuim.
 Maar als nu de winden
 In stormen ontbinden
 Als 't dondert en kraakt,
 Hoe straf het mag wezen
 Wij moeten niet vreezen
 Want God op ons waakt. Ja, ja, ja.
 Koor : Leve de Panne.

5

O neen wij en moeten niet blozen
 Voor niemand en schamen w'ons werk,
 Want Christus heeft visschers gekozen
 Tot stichters van d'Heilige Kerk.
 Wij blijven ook brave,
 Want dat is de gave
 Van 't christene kind ;
 Dat vader en moeder
 Dat zuster en broeder
 En Jesus bemint. Ja, ja, ja.
 Koor : Leve de Panne.

A. MERVILLIE.

33. Mijn Geboortedorp.

FR. DEVRIENDT.

On - der al - len uit - ver - ko - ren,

Ligt een dorp mij nauw aan 't hert; 't Is het plek-je

waar 'k ge-bo - ren, Waar 'k ge-voed, ge - lief-koosd werd.

Trager.

Waar 'k ge - voed, ge - lief - koosd werd.

Koor.

't Is het plek - je waar 'k ge - bo - ren,

Waar 'k ge - voed, ge - lief - koosd werd.

Trager.

Waar 'k ge - voed, ge - lief - koosd werd.

2

In dat oord is meenge zegen
In mijn herte neêrgedaald ;
Moeders lach blonk mij er tegen,
Op haar mond, van liefde omstraald.

3

4

Volgt de vreugde mijne schreden,
Griefft de weemoed 't herte mij —
'k Min mijn dorp als in 't verleden,
Zoo in vreugde, zoo in lij.

Ja 'k wil het mijn liefde schenken !
Reisde ik zelfs de wereld rond,
'k Zou nog steeds het oord herdenken,
Waar weleer mijn wiegie stond !

H. DAEMS.

34. 's Vorsten Naamdag.

H. D.

't Is feest-dag voor heel 't Va-der-land! De

drie-kleur waaie in top! Van aan de Maas tot

Noord-zee-strand Dreun' blij-de 't feest-lied

op! Het ju-bel-lied stij-ge uit ons borst, Voor

't feest van on-zen Vorst! Het ju-bel-lied stij-

ge uit ons borst, Voor 't feest van on-zen Vorst!

2

Heil Hem, die van ons Vaderland
Bestuur en teugel houdt
Met wijs beleid en vaste hand,
En aan 's Lands glorie bouwt!
Het jubellied stijge uit ons borst,
Voor 't feest van onzen Vorst!

3

Heil Hem, die voor ons allen leeft
En streeft, en 't Vaderland
Geluk en heil en welstand geeft
En voorspoed te allen kant !
Het danklied stijge uit onze borst,
Voor 't feest van onzen Vorst !

4

Heil Hem, die voor ons Vaderland
Zijn goed en bloed heeft veil ;
Die vreugd smaakt in 's Lands wellestand,
En heil vindt in 's Lands heil !
Het danklied stijge uit onze borst,
Voor 't feest van onzen Vorst !

5

Heil Hem, voor wien elks herte slaat,
In Vaderlandsche borst !
Heil Hem, de ziel van Volk en Staat !
Heil, driemaal heil den Vorst !
Het feestlied stijge uit onze borst,
Voor 't feest van onzen Vorst !

6

Aanhoor, o God, het feestgezang
Dat stijgt uit onze borst :
Bewaar ons onzen koning lang,
Bescherrem onzen Vorst !
Het feestgebed stijge uit ons borst :
O God, hoed onzen Vorst !

B. CLANCK.

* 35. Veel kleintjes maken een groot.

C. B.

Vrien - den, 'k heb een ou - de waar - heid Van mijn
va - der af - ge - leerd; Om haar nut en ha - re

* Woorden uit het « Katholiek Onderwijs. »

klaar - heid Is zij wel een lied - je weerd.

Licht.

Arm of bur - ger, om het e - ven, Uw schap -

ra - de mist geen brood, Zoo gij som - tijds denkt in

't le - ven: Ve - le kleint - jes ma - ken een groot.

2

Blijde schoolgast, in de jaren
Van uw speelgezinde jeugd,
Op dat droog papier te staren,
Dat en is geen bron van vreugd.
Geef u soms dan, 'k wil 't verduren,
Aan de blijdschap die u noodt...
Maar... zij spaarzaam op die uren:
Vele kleintjes maken een groot.

3

Gij, weerdin, die met genoegten
Uwen winkel draaien ziet
En die u te borgen vroegen
Heel een keuken voorraad biedt;
't Kan geen kwaad al eens te borgen
't Zij wat boter of wat brood,
Maar, doet gij het nu en morgen,
Vele kleintjes maken een groot.

4

Wat of ooit die duit beteeken'
Dien ik, zegt gij, daaglijks spaar?...
Mocht ik er een frank in steken,
Zoo werd eens mijn beurse zwaar.
Werkman, laat den moed niet varen,
Is haar bodem nu zoo bloot,
Vele kleintjes te vergaren,
Vele kleintjes maken een groot!

36. In ons Gebuurte.

H. D.

Matig.

P

Er woont in ons ge - buur - te Meer

dan één ren - te - nier ; Zij le - ven zon - der

wer - ken, Maar... elk op zijn ma - nier ! Zij

heb - ben huis noch er - ve, Zij heb - ben geld noch

goed, En moe - ten dus niet vree - zen Voor

ee - ne ban - ke - roet ! Als men oud wordt,

ren - te - nie - ren Wa - re troef in ie - ders kaart ;

Doch men vindt slechts, als men oud is,

Wat men vroe - ger heeft ge - spaard !

Toezang. Zwierig.

2

Peer-Jan is een van dezen :
 Hij dronk zijn leven lang,
 En nu, van in den vroegen,
 Is hij reeds op den gang.
 Want beedlen is zijn ambacht ;
 En zijne grootste rent,
 Zijn eenig onderkomen
 Is... een geschooide cent !

Toezaag : Als men oud wordt...

4

En Pieter heet de derde ;
 Die wrocht met meer verstand :
 Hij legde van elk weekloon
 Een stuiver aan den kant.
 En in zijn levenswinter
 Doet hij gelijk de mier ;
 Want met zijn eigen centen
 Speelt hij nu rentenier.

Toezaag : Als men oud wordt...

3

Baptist, zoo heet de tweede ;
 Schoon hij geen erfgoed heeft,
 Leeft hij toch op zijn renten,...
 Als 't Armbestier z' hem geeft !
 Baptist heeft nooit gedronken
 En wrocht steeds onvervaard ;
 Doch nooit heeft hij een stuiver
 Voor laatren dag gespaard.

Toezaag : Als men oud wordt...

5

'k Wil eens de vierde wezen :
 Word ik een oude man,
 Ik ook zal rentenieren,
 Maar niet gelijk Peer-Jan,
 Noch ook niet 'lijk Baptiste ;
 Ik zal als Pieter doen :
 'k Zal wekelijks iets sparen
 Voor 't ouderdomspensioen !

Toezaag : Als men oud wordt...

H. D.

37. Hoe zal 't gaan ?...

H. D.

P Licht.

'k Moet wer - ken nu voor mijn be - staan.

Tra - la - la - la - la - la, Tra - la - la - la - la ! En

wrocht ik niet, het zou niet gaan. Tra - la - la - la - la - la

mf

la. Ik werk de hee - le we - ke rond : 't Werk

maakt me blij, houdt mij ge-zond! Maar als de ou-der-
Blij en rap.

dom komt aan, Hoe zal 't dan gaan? Ik

leef dan op mijn ren - ten, Van mijn ge-spaar-de

cen - ten! Ter - wijl ik 't nog kan doen, Ik zorg voor

een pen - sioen! Ik leef dan op mijn ren - ten, Van

mijn ge - spaar-de cen - ten! Ter - wijl ik 't nog kan

doen, Ik zorg voor een pen - sioen!

2

3

Nu geeft het werk mij eerlijk brood.

Tralalala.

En 't hoedt mij ook van laaten nood.

Tralalala.

Want 'k spaar nu voor den laaten tijd :

Zoo blijf ik dan van druk bevrijd.

En als de ouderdom komt aan,

Hoe zal 't dan gaan ?

Ik leef dan op mijn renten,

Van mijn gespaarde centen !

Terwijl ik 't nog kan doen

Ik zorg voor een pensioen !

En liever dan dat ik mijn zweet

Tralalala.

Ter herberg aan den drank besteed',

Tralalala.

Ik koop er mij, terwijl ik kan,

Een eerelijk pensioentje van !

En als de ouderdom komt aan,

Hoe zal 't dan gaan ?

Ik leef dan op mijn renten,

Van mijn gespaarde centen !

Terwijl ik 't nog kan doen,

Ik zorg voor een pensioen !

4

5

Want dank aan 't wijze Landsbestier, Tralalala.	Om zich voor laatren nood te hoën, Tralalala.
Wordt met gemak elk rentenier ; Tralalala.	Zorge ieder dus voor een pensioen, Tralalala.
Een centjen hier, een stuiver daar, Men wordt het bijna niet gewaar ; En als de ouderdom komt aan, Hoe zal 't dan gaan ?	Zorgt in uw jeugd, en dan zijt gij In ouderdom van kommer vrij ! Want als de ouderdom komt aan, Hoe zal 't dan gaan ?
Men leeft dan op zijn renten, Van zijn gespaarde centen ! Terwijl ge 't nog kunt doen, Zorgt nu voor een pensioen !	Gij leeft dan op uw renten, Van uw gespaarde centen ! Terwijl ge 't nog kunt doen, Zorgt nu voor een pensioen !

H. D.

38. Aan den Gierigaard.

H. D.

Licht. ♩

O de dwa-ze gie-rig-aard, Die uit zij-nen
mond ont-spaart, Wat hem noo-dig is om le-ven!
Schraap en raap maar, gie-rig-aard; Om wat gij nu
Einde.
vrek-kig spaart La-chen la-ter u-we ne-ven.
Vrek-kig weet gij nu te le-ven; La-ter la-chen

u - we ne - ven, Zeg - gend: Oom - tje spaar - de veel,
't Is te meer voor neef - jes deel!

2

Oomtje leefde 'lijk een pater,
Dronk alleen klaar pompewater ;
Neeffjes doen het anders fijn,
Want zij drinken liever wijn.

3

5

Droge visch en rapeschellen
Was Ooms kost met hespevellen :
Taart en kiekien en kalkoen
Eet zijn neef nu elken noen.

Al wie om wat hulp kwam smeeken,
Deed Oom grimmig buiten steken :
Stelpen neeffkens menig nood,
Daarom missen zij geen brood.

4

6

Oude broeks, gelapte frakken,
Droeg hij steeds met ijdlе zakken :
Laken broek en fijn kazak
Draagt thans neef, met geld op zak.

Waarom toch zoo vrekking leven ?
't Is toch voor kozijns en neven !
Spaart, doch spaart met wijs beleid :
Spaart... doch zonder gierigheid.

B. CLANCK.

3g. Aan de Rijken.

Met gevoel. C. B.

O rij - ken, die in o - ver - vloed, In
vol - le weel - de baadt ! 't Lacht al u toe, 't is
al - les zoet, Wat langs uw we - gen staat ! Ver -

geet niet, wat de schaam - le lijdt, Wen
gij, bij u - wen disch, Aan 't lek - ker maal ge -
ze - ten zijt, Vrij van be - kom - mer - nis! Aan
't lek - ker maal ge - ze - ten zijt, Vrij
van be - kom - mer - nis! Ver - geet, o rij - ken,
de ar - men niet, Die u - we broe - ders zijn. Uwe
al - moes le - nig' hun ver - driet En
bal - sem' hun - ne pijn!

2

Als 't wintert, en de gure wind
Door de arme stulpe jaagt,
De kranke moeder, 't schamel kind
Van koude zucht en klaagt,
Daar in den uitgedoofden heerd
Noch vuur noch vonke vunst:
Verstompt het scherpe lijdenszweerd
Door uwe milde gunst!

3

Als gij, gekleed in pels en haar,
U langs de straten spoedt,
Aanziet dien armen dompelaar
Met blooten hals en voet !
Op 't koud gepurperd wezen welf
Een vastgevrozen traan !
Hoe kunt gij, wien geen koude kwelt
Hem troostloos laten staan ?

4

Gaat, rijken, hoort hoe t' einden kracht
Het kindje om eten krijt,
Wijl hongersnood en 's kindjes klacht
De moeder 't hert doorsnijdt !
Ziet, hoe zij 't kind het laatste brood,
De laatste schaamle kost,
Toereikt en wacht totdat de dood
Hen uit het lijden lost.

5

Gaat, rijken, ziet ter arme stulp
Op 't bed, zoo daar een staat,
Een moeder ziek en zonder hulp,
De doods kleur op 't gelaat.
En rond haar 't handenwringend kroost,
Reeds mat- en moegeschreid !
Geen vriendenstemme brengt er troost
In hunne ellendigheid !

6

Schonk, rijken, God u geld en goed,
Hij ook u de armen gaf :
Geeft, rijken van uw overvloed,
En droogt hun tranen af !
Gaat, stelpt hun lijden en getraan,
Verzacht hun droevig lot !
Ontziet u niet tot hen te gaan,
Of vreest de straf van God !

H. D.

40. Eene Uitvinding.

Gezwind.

H. D.

Hoe - ra, hoe - ra, het is ge - von - den: De

troost, de hulp van ie - der - een ; 't Ge -

not voor zie - ken en ge - zon - den ; De

bron van kracht voor groot en klein. En

moest men ie - der - een ge - loo - ven, Die
van die won - dre me - de - cijn Ge -
bruik maakt, niets en ging er bo - ven Den
al - cool of ge - ne - ver zijn ! Den
Ad lib.
al - cool of ge - ne - ver zijn !

2

Van droefheid kan hij vreugde maken,
Zoo zegt men, en van bitter zoet ;
Die bleek is, geeft hij roode kaken ;
Die flauw van hert is, geeft hij moed.
Ja, droefheid doet hij soms wel zwijgen,
Doch baart bij vrouw en kind getreur ;
En bleek gekaakte drinkers krijgen
Een neuze, purperblauw van kleur.

3

Als 't koud is kan hij u verwarmen ;
Als 't warm is, maakt hij 't lichaam frisch ;
Den werkman stort hij kracht in de armen,
En geeft hem moed als 't werktijd is.
Doch.... 'lijk de zweep het peerd doet werken,
Maar vóór den tijd tot rusten dwingt,
Zoo schijnt hij 't lichaam te versterken,
En doodt den werkman, die hem drinkt !

4

Hij geeft bezieling en brengt klaarheid
 En werkzaamheid in het verstand.
 Doch hij alleen is 't, in der waarheid
 Die 't gekhuis grootendeels bemant.
 Hij doet de vriendschap trouwig blijven,
 Beweert men nog, en vaster staan :
 En... 't grootste deel der wanbedrijven
 Wordt door dien vuilen drank gedaan !

5

'k Wil van deze uitvinding niet hooren,
 Die 's menschen geld en ziele steelt,
 De maatschappij ten grond wil boren,
 En rampen en ellenden deelt ;
 Die haar verbruikers aan de keten
 Van diep verval en schande bindt ;
 'k Wil van deze uitvinding niet weten :
 Ik wacht tot men iets beters vind' !

H. D.

* 41. Zijn Spoor.

Matig. H. D.

O Al-cool-vorst, o wree-de gee-sel !
 Waar gij ook he-nen-vaart of gaat,
 Uw aak-lig spoor is af-ge-tee-kend,
 Door 't puin, dat gij er ach-ter-laait !
 De grond, van tra-nen zat ge-dron-ken ;

* Uit « *Antialcoolische Liederen* » van H. Defoort en G. Hellebuyck, 0.80 fr. J. Vanderdonck, Maaseyck.

De weg, met lij-ken o-ver-laan; De baan, met
men-schen bloed ge - rood - verfd, Wijst, Al - cool -
vorst, uw voet - stap aan! Wijst, Al - cool -
vorst, uw voet - stap aan !

2

Der zinneloozen grijnzend wezen ;
De moëgeslagen zeis der Dood ;
't Gekerm van ouderlooze kindren,
Die schreien van ellende en nood ;
De ziekenhuizen, vol van kranken,
En diepe ellende te allen kant
Verraden, Alcoolvorst, uw daarzijn,
En 't moordend drukken uwer hand !

3

In puin gevallen handelshuizen ;
De deur van 't werkhuis toegestopt ;
De lombards, met versleten drempels ;
't Gevang, met boozen opgepropt ;
Verbasterde en verstompte wezens,
Die huilend vrouw en kindren slaan ;
Met dronkaards opgepropte kroegen,
Dit alles toont uw rijk mij aan !

4

o Dwingeland der dwingelanden !
U vloekt het ouderlooze wicht ;
U vloekt de weduw, vloekt de weeze,
Om al het kwaad door u gesticht,
Daal, Alcoolvorst, daal, rampenstichter,
Ter Helle, waar gij uit ontsproot !
Laat de aarde in vree ! Vertrek voor eeuwig,
Gij, rechterarm van de Dood !

* 42. Lach niet!

H. D.

Als gij den dronk-aard langs de stra-ten Zijn we-gen

wag - glend vor - dren ziet, Van elk ver -

af - schuwd en ver - la - ten, O! Lach dan

met den dronk - aard niet! Veel - eer ont -

valle uw oog een tra - ne, Bij 't zien hoe

zich de mensch ver - laagt, Hoe - wel hij

geest, ver - stand, een ziel heeft, Een ziel, die

Go - des stem - pel draagt!

* Uit « Antialcoolische Liederen » van H. Defoort en G. Hellebuyck.

2

O denk, als gij hem zwijmlend gaan ziet,
Hoe hij gezondheid, geld en goed
En eer en ziel in ruiling aanbiedt
Voor alcohol, die hem sterven doet !
Hoe hij, met 't brandend « levenwater, »
De dood in lijf en ziele giet !
Als gij hem gaan ziet langs de straten,
O kind, lach met den dronkaard niet !

3

Licht wachten t' huis én vrouw én kindren
In diepe ellende en bittren nood,
Naar geld, dat moest hun leed vermindren ;
Naar geld, voor eene bete brood !
Licht zitten ze eenzaam, diep ellendig,
In droef geweest, in naar verdriet.
Als gij hem gaan ziet langs de straten,
O kind, lach met den dronkaard niet !

H. D.

43. De Huiselijke Haard.

H. D.

The musical score consists of four staves of music in G major (one sharp) and common time (C). The melody is simple and folk-like. The lyrics are written below the notes.

Ik weet geen zoe - ter vreugd op aard, 'k Vind
ner - gens meer ver - ma - ken, Dan
in fa - mi - lie - kring ver - gaard, Bij
stil - len hui - se - lij - ken haard Het

huis - lijk heil te sma - ken ! O
rein ge - not ! O ei - gen haard ! O
zoet - ste der ver - ma - ken ! O
rein ge - not ! O ei - gen haard ! O
zoet - ste der ver - ma - ken !

2

Wat heil mij in den vreemde wacht,
Wat zoets het lot mij spaarde,
Waar ook 't geluk mij tegenlacht,
Mijn eigen haard, in mijn gedacht,
Is d'hemel hier op aarde !
O rein genot, zoo weerd betracht !
O hemel hier op aarde !

3

Hier licht, in zijne eenvoudigheid,
Mij alles minzaam tegen !
De liefdegeur, alhier verspreid,
Het rein genot, in 't hert geleid,
Verkwikt als milde zegen.
O rein genot, alhier verspreid !
O huiselijke zegen !

4

Ik hoef aan drank noch herbergier
Genoegen te gaan vragen :
Op mijne haardstee ben ik fier,
En mijne liefste plaats blijft hier,
Bij vrienden en bij magen !
Ja, mijne liefste plaats blijft hier,
Bij vrienden en bij magen !

44. Orde en Netheid.

Matig.

H. D.

Zoo gij wilt tot stand ge - ra - ken,
Jon - gens, hier - op wel ge - let: Hebt steeds or - de in
u - we za - ken, En weest al - tijd rein en net;
Jon - gens, daar - op wel ge - let! Jon - gens, daar - op
wel ge - let!

2

Orde brengt den welstand mede ;
Orde strooit de welvaart rond.
Netheid maakt in dorp en stede
't Volk wellevend en gezond !
Weest 't indachtig te allen stond !

3

In uw jeugd moet gij het leeren !
Hebt steeds orde en weest steeds net :
Uwe boeken, uwe klèeren
Wezen immer zonder smet.
Hebt steeds orde en weest steeds net !

4

Netheid doet elks liefde winnen ;
Orde geeft elkeen genot.
Net van lijf is net van zinnen !
Orde en netheid leidt tot God !
Orde en netheid leidt tot God !

H. D.

45. Goeden Dag.

Niet te vlug.

F. MILLE.

«Goe-den dag!» klinkt eer-en vriend-lijk, 't Vlaam-sche
groet-woord hier en daar, Of 't een groot man, of 't een
Trager. Tempo.
klein is, Of 't de ko-ning zel-ve waar! «Goe-den
dag! Dat ge-ve God u!» Zei men eer-tijds vroom-ge-
zind, En het kind zei 't zij-nen va-der, En de
va-der 't zij-nen kind.

2

«Goeden dag!» is 't woord des vredes,
't Woord der vriendschap overal,
Maar wee hem, die 't kreupelhartig
Tot den Vlaming zeggen zal.
«Goeden dag!» dat wordt een wapen,
En hij voegt bij raad en daad
't Altijd moedig Vlamingsherte,
Dat naar recht en vrijheid staat!

3

«Goeden dag!» dat woord heeft Frankrijk
Eens te Kortrijk wel geleerd,
En de Fransch bijt nog zijn knevels,
Als ge in 't Vlaamsch hem salueert. } *Bis.*

G. GEZELLE.

* 46. De Dag van het Braaf Kind.

C. B.

Kind - ren, luis - tert goed, Hoe gij uw
 dag ge - brui - ken moet. Kind - ren, luis - tert
 goed, Hoe gij uw dag ge - brui - ken moet.
 's Mor - gens tij - dig op - ge - staan, Kleedt het
 kind zich ze - dig aan, Maakt zijn kruis - ke en knielt,
 God be - dan - kend om de wacht, Die een En - gel
 in den nacht Rond zijn bed - stée hield.

2

3

Over d'aangebroken dag,
 Dien het weer beginnen mag,
 Vraagt het bij den Heer,
 Vraagt het van Ons Lieve Vrouw,
 Dat de Hemel waken zou,
 Dat geen kwaad hem deer'.

Vader, Moeder wordt ontmoet
 In beleefden liefdegroet
 En met blij gelaat...
 Dan, ter bede naar de kerk
 En ter school om les en werk,
 Zedig langs de straat !

* Woorden uit « Het Katholiek Onderwijs. »

4

6

Als men reket, schrijft of leest,
Dan met geen verstrooiden geest
Rondzien te allen kant!
Eer aan 't kind dat goed bevat:
't Leeren is een groote schat,
Is een kostbre pand!

Wie vermaan of straf verdient,
Denk': « hij is mijn beste vriend,
Die mijn kwaad kastijdt! »
En de vaderlijke straf
Keere u van de fouten af,
Waar ge aan schuldig zijt.

5

7

Komt de tijd van spelen aan,
Vlug en blij dan meêgedaan,
Maar met liefde en vreê...
't Kind, dat al te driftig speelt,
Twist, en kwaad stookt en krakeelt,
Doe maar best niet meê.

Gaat de dag in deugd voorbij,
De avond is gerust en blij,
De avondbede is zoet;
En, na 't kruiske en 't « God bewaar'! »
Van zijne ouderen te gaâr,
Is de nachtrust goed.

47. Een Speeldag in School.

VOLKSWIJZE.

Lijk de biet - jes, biet - jes gon - zen en - de

ron - ken, Als de lie - ve bloem - kens staan in 't veld te

lon - ken, Lijk de biet - jes, biet - jes gon - zen en - de

ron - ken, Als de lie - ve bloem - kens staan in 't veld te

lon - ken, Frisch en wel - ge - zind, In den zoe - len wind; Rijk in

glans en kleur, Rijk in zeem en geur! Lijk de
biet-jes, biet-jes gon-zen en de ron-ken, Als de
lie-ve bloem-kens staan in 't veld te lon-ken!

2

Zoo, zoo spelen wij hier, makkers al te gare,
In ons vreugdige, in ons blijde kinderschare,
Hier speelt iedereen, allen ondereen ;
't Spel is onze deugd ; 't spel is onze vreugd.
Zoo, zoo spelen wij hier,...

3

En wij wringen, springen, joelen als de snaken :
Beste spelen zijn 't, die ons het meest vermaken .
In ons spel geen twist en geen looze list ;
't Spel is waarlijk goed ; 't spel ons leven doet !
En wij wringen,...

4

Makkers, bij het spel houdt diep in 't hert geschreven,
Dat de plicht alleen het waar geluk kan geven.
Buigt nooit onder 't kwaad, houdt u recht en staat
Met het hoofd omhoog en met God in 't oog !
Makkers, bij,...

5

Dan, dan zijn de spelen, die ons hier vermaken,
Maar 't begin der vreugd, voor ons hierna te smaken.
Daar is eeuw'ge vreugd, die het hert verheugt ;
Dan, met de Engelschaar, speelt men al te gaar.
Dan, dan zijn,...

* 48. Soldaatje spelen.

Marschmatig.

Jon - gens! hier! sol - daat - je spe - len : Wij zijn
al - len gre - na dier! Ram - pan - plan! Al de
stok-ken, al de ste - len En den kop-pe - ja - ger
hier! Ram - pan - plan. Houdt u als een dap - per
man, Ram - pan - plan, Die 't ge - weer han - tee - ren
kan! Dap - per man, Die 't ge - weer flink han - tee - ren
kan, Ram - pan - plan !

2

3

Uit papier schako's gevouwen,
Met een' pluim van onzen haan !
Rampanplan.
Gouden strepen op de mouwen,
En mijn neusdoek zij een vaan !
Rampanplan.
Houdt u als een dapper man, enz.

Niemand mag zich nog verroeren,
Kameraden opgelet !
Opgelet !
Bartel zal den trommel roeren,
Fransje blaast de krijgstrompet :
Rettetet !
Houdt u als een dapper man, enz.

* Uit « *Dit zijn Zonnestrallen* » van J.-A. Van Droogenbroeck.

4

5

Laat vooruit ons vaandel zwieren
 Deftig gaan wij op de maat ;
 Rampanplan !
 Jan en Piet zijn officieren,
 En wij allen zijn soldaat !
 Rampanplan !
 Houdt u als een dapper man, enz.

In den arm 't geweer genomen
 En de sabel aan de zij,
 Rampanplan !
 Laat den vijand nu maar komen :
 Elk van ons is goed voor drij !
 Rampanplan !
 Houdt u als een dapper man, enz.

J.-A. VAN DROOGENBROECK.

* 49. Zingend Loopen.

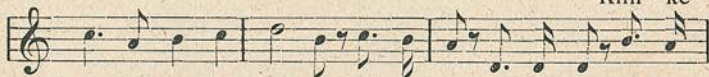
Staplied.

Komt nu blij en on - be - dwon - gen, tra la
 Welk ge - not men el - ders sma - ke,
 Op de maat dan, vlug in 't ron - de,

li, tra la la, tra la li, tra la la! Wak - ker
 Vreugd doet
 Klin - ke

uit de borst ge - zon - gen, tra la li, tra la la, tra la
 hier den boe - zem bla - ken,
 't lied uit blij - de mon - den,

li, tra la la! Ja, ons lied moet voo - lijk
 Is men soms ver - moeid van
 On - der 't rus - tig voor - waarts

klin - ken, Bij 't mar - chee - ren op de maat, Op - ge -
 't wer - ken, 't Zin - gen geeft het li - chaam rust. Oef - ning
 tre - den, Wor - den beurt - lings luid en zacht, Bij het

* Uit « De Vlaamsche Zanger. »

ruimdheid hel-der blin-ken, Als zich 't voorwaarts hoo-ren
kan de le-den ster-ken, Sa-men schenkt het kracht en
oef-nen on-zer le-den, Zui-vre to-nen voort-ge

laat, Als zich 't voor-waarts hoo-ren laat. } Tra la
lust, Sa-men schenkt het kracht en lust. }
bracht. Zui-vre to-nen voort-ge-bracht.)

la la la la la, tra la la la la la la, tra la

la la la la la, tra la la!

50. De Hovenier.

Als ik bij 't gloei-en van de zo-mer

da-gen, Den blij-den hof met roos en po-pu-

lier, Be-wan-del in den lom-mer, langs de

ha-gen, Dan groet mijn stem, uit dank en wel-be-

ha-gen, Den ho-ve-nier, Den ho-ve-nier!

2

't Is God die struik en bloem en boom doet groeien,
Met zon, met dauw, met regen, met zefier,
Maar wie is 't die de bloeme helpt besproeien
En wie beklimt den boom om hem te snoeien ?
De hovenier.

3

En in de deugd mag hij den Heere loven
Met lelie, roos en eik en lauwerier,
Als hij hun stam ziet rijzend gaan naar boven,
Langs 't krinklend pad van zijn welriekend' hoven,
De hovenier.

4

Ik wete een hof in Vlaanderen gelegen,
Vol lachend groen en jeugdig schietend tier ;
Mild valt de zonne en mild de koele regen,
Maar elkeen prijst als 's hemels mildsten zegen
Den hovenier.

5

« Waarheid » heet 't zaad dat hij in jonge herten
Milddadig zaait, bezielde met heilig vier,
En al die mogen in zijn hoving terdten
Zij groeten hem en prijzen uit der herten
Den hovenier.

6

Jonglingen zijn de blijde bonte bloemen
Die groeien, bloeien onder zijn bestier,
En om ter meest zijn naam en deugden roemen,
Daar zij uit dank en in de vreugd hem noemen,
Den hovenier.

7

Man van de waarheid, eer u God zal kranzen
Met eene kroon van smaragd en safier,
Vlaanderens hof zal van de bloemen glanzen
Die gij besproeit en kweekt voor d'hemeltranzen,
Gij hovenier.

* 51. Een Ambacht leeren.

J.-A. VAN DROOGENBROECK.

Een am - bacht lee - ren, jon - gens! Een
am - bacht lee - ren, hoort! Uw brood is dan ge -
bak - ken Ge - looft mij op mijn woord. De
tij - den wor - den las - tig Voor Jan en al - le
man. Ge - luk - kig mag hij hee - ten Die
flink een am - bacht kan. De kan.

2

Een ambacht leeren, jongens!
Er wordt nog ferm gebouwd,
Gekapt, gesmeed, getimmerd;
Er is nog steen en hout!
Maar wilt ge geld verdienen
En staan in ieders gunst,
Dan moet gij kunnen werken
Met vlijt en smaak en kunst.

* Uit « *Kindertlust* » bij A. Siffer, Gent.

3

4

Een ambacht leeren, jongens!
Om 't even wat het zij!
Dan gaat ge door de wereld
Als mannen sterk en vrij.
Dan hebt ge niets te vreezen,
Al ging de nering slecht;
Gij komt met uwe kennis
In ieder land te recht.

Een ambacht leeren, jongens!
Al wordt gij advocaat,
Geleerde, schrijver, rechter,
Professor of soldaat.
Een ambacht scherp de zinnen
En oefent uwe hand,
Het is een bron van weelde,
Gezondheid en verstand.

TH. COOPMAN.

* 52. Smidslied.

Vlug.

H. D.

De smid! ha! de smid is aan 't sme-den, Aan
't sme - den; Hoe don - dert zijn ha - mer be -
ne-den, Be - ne-den! Hij slaat dat de smis er - van
dreunt, Er - van dreunt, Ter - wijl hij zijn lie - de - ken
deunt: « 't IJ - zer is war - rem; Staal in den ar - rem!
't IJ - zer is heet, Lus - tig ge - smeed!»

* Woorden uit « *Dit zijn Zonnestrallen* » van J.-A. Van Droogenbroeck.

« 't IJ - zer is war - rem ; Staal in den ar - rem !

't IJ - zer is heet, Lus - tig ge - smeed ! »

2

Hij blaast, en daar sprankelen vonken,
Ja, vonken ;
In 't vuur is het ijzer verzonken,
Verzonken ;
Weldra is het weder in gloed,
Wêer in gloed ;
Hij zingt met nog meerderen moed :
« 't IJzer is warrem, enz.

3

Wat maakt hij ? Van allerlei zaken,
Ja zaken ;
Nu ketens, dan krammen en haken,
En haken ;
Den rooster, de schaar van den ploeg,
Van den ploeg ; —
Pas op ! het is gloeiend genoeg ;
« 't IJzer is warrem, enz.

4

De buizen voor kachels en stoven,
En stoven ;
Den krabber, de schof voor den oven,
Den oven ;
De tanden voor rijf en voor eg,
En voor eg,
He jongens ! maar gauw uit den weg !
« 't IJzer is warrem enz.

5

Wie maakt er de pinnen voor toppen,
Voor toppen ?
Wie smeedt er hier nagels met koppen,
Met koppen ?
Wie zal er de peerden beslaan,
Ja beslaan ?
Heisa ! op 'nen wenk is 't gedaan !
« 't IJzer is warrem, enz.,

J.-A. VANDROOGENBROECK.

53. De Blauwe Kiel.

DUITSCHÉ WIJZE.

'k Was nog een knaap en vrij van al - le
zor - gen, Ver - zot op spel, in klucht en poet - sen
sterk, Wan - neer tot mij op zoek - ren goe - den
mor - gen, Mijn va - der sprak: «Kom, jon - gen, meê aan
't werk! Ik word al oud, 'k voel mij de kracht be -
ge - ven, Wees vlij - tig, kind! en leer al - ras uw
stiel, Zoo kunt gij mij en moe - der hul - pe
ge - ven: Kom, jon - gen, meê! daar is een blau - we
kiel! Zoo kunt gij mij en moe - der hul - pe

2

Ik volgde droef, doch zonder tegenspreken,
En weenend ging ik vaders werkplaats in,
Doch spoedig was mijn kindersmart geweken
En zong ik ook een liedjen blij van zin.
Bij 't daaglijksch werk werd mij het leven lustig,
Een nieuwe zon rees op in mijne ziel,
En nooit voorheen was mijn gemoed zoo rustig —
Al droeg ik maar nen simplen blauwen kiel !

3

Wel is er soms een aantal kale heeren
Dat op mijn kiel veracht'lijk nederziet ;
Toch kan men mij daarover niet verneeren,
En 'k ga voor hen uit mijnen weg ook niet....
'k Ben nederig als alle werkmanszonen,
Maar eerloosheid was nooit in mijne ziel,
En 'k mag aan elk mijn aangezichte toonen,
Al draag ik slechts nen simplen blauwen kiel !

4

De Vlaamsche deugd, die ben ik nimmer moede ;
De Vlaamsche klucht, die heb ik steeds ter hand.
Mijn herte klopt voor 't schoone en voor het goede,
Ik kniel voor God en ik bemin mijn land !
O waagt hier ooit een vreemdeling te komen,
De vrijheidszucht ontvonkt in mijne ziel ;
De werkman zal noch zweerd noch boeien schromen,
En 'k trek dan op met mijnen blauwen kiel !

54. De Wieders.

Opgeruimd. H. D.

Wij krui - pen voo - lijk rond den
ak - ker En trek - ken 't wied uit te al - len kant, Met
de oo - gen veer - dig, d'han - den wak - ker, En
zui - vren 't vlas - en 't ko - ren - land. O
schoon en e - del is het wie - den! Al
is 't een ne - de - ri - ge taak, Al
spot - ten met ons dwa - ze lie - den, In
Toe - zang.
't wie - den vin - den wij ver - maak! Ha, ha, ha, ha! Al
is 't een ne - de - ri - ge taak, In

Detailed description: The image shows a page of a music book with a single melodic line in G major, 2/4 time. The lyrics are in Dutch and describe a scene of agricultural work. The score consists of ten staves of music. The first staff is marked 'Opgeruimd.' and the last staff is marked 'Toe - zang.'. The lyrics are printed below the notes, with hyphens indicating syllables across notes. The music is simple and rhythmic, typical of a folk or work song.

't wie-den, wie-den, wie-den vin-den wij ver-maak! Ha,
ha, ha, ha! Al is 't een ne-de-ri-ge taak, In
't wie-den, wie-den, wie-den vin-den wij ver-maak!

2

Soms teistren ons bij zomerdagen
De zonnestralen fel en sterk,
Of drijven zware regenvlagen
Ons weg van 't dringend akkerwerk ;
Maar immer keeren wij er weder
Den eerst geschikten werkensstond,
En zetten ons blijmoedig neder
En kruipen weer den akker rond.
Toezang.

3

Bij 't werken hoeft een lied gezongen ;
Het lied maakt alle werken licht :
Het werk valt zoet en ongedwongen,
Wanneer het zingend wordt verricht.
Komt ! zingen wij dan onze liedren !
Toe ! zingen wij met blij geschal !
Hoe lustig, als de stem der wieden
Blij hellemt over berg en dal !
Toezang.

4

Hoe schoon en edel is het wieden !
Al is 't een nederige taak,
Al spotten met ons dwaze lieden,
In 't wieden vinden wij vermaak.
Van wied en onkruid, 'lijk den akker,
Zoo houden wij ons herte vrij ;
En daarom klinkt ons stem zoo wakker,
Zoo vroom, zoo lustig en zoo blij !
Toezang.

55. Het Koewachterken.

Gemoedelijk.

H. D.

The musical score is written on a single treble clef staff with a key signature of three flats (B-flat, E-flat, A-flat) and a 6/8 time signature. It begins with a piano (*P*) dynamic marking. The melody is simple and folk-like, with lyrics written below the notes. The piece concludes with a double bar line.

O, 'k zit - te zoo geern in het
wei - de - ken zoet Te zin - gen, dat 't al - le - maal
hel - le - men moet! In 't wei - de - ken, 'k jeu - ne mij
daar! In 't wei - de - ken, 'k jeu - ne mij daar! Bij
Bon - te en bij Ster - re en bij Blom - me, En
'k zing er dat 't hel - lemt al - om - me: In
't wei - de - ken, 'k jeu - ne mij daar! In
't wei - de - ken, 'k jeu - ne mij daar!

2

Mijn koetjes, ze grazen, in vreedzaam geniet,
En 'k zing er met hen dan een blijklinkend lied,
In 't weideken: 'k jeune mij daar!
Als Bonte en alle Sterre en als Blomme
Eens loeien dat hellemt alomme:
In 't weideken, 'k jeune mij daar!

En als mijne koetjes van grazen zijn moe,
 Ik trek dan met hen weder huizewaards toe,
 Van 't weideken : 'k jeune mij daar !
 Met Bonte en met Sterre en met Blomme,
 En 'k zing : ik keer morgen wéeromme
 Naar 't weideken : 'k jeune mij daar !

H. D.

56. Oegstlied. (I)

Opgeruimd en deftig. Woorden en Muziek van A. MERVILLIE.

Komt al - len bij, die zang be - min -
 nen, 't Lied - je moet uit on - zen mond! Het laat - ste
 van den oegst is bin - nen, Ei - gen note (2) uit
 Vlaam - schen grond! In Vlaan - dren is er vreugd en
 le - ven, In Vlaan - dren, dat ons hert be - mint,

(1) Dit *Oegstlied*, evenals het *Duinlied*, kan op tooneel verbeeld worden.

(2) Note: teelt, vrucht, opbrengst. Note, schoon en echt germaansch woord, verbonden met nut, genot, genieten.

Den boer kan 's win-ters werk nog ge - ven, Als men
el - ders geen 'n vindt, 't is zoo! Den boer kan 's win-ters
werk nog ge - ven Als men el - ders geen 'n vindt.

2

Den hooge meitak stond te pronken
Boven op het laatste voer,
Al wiegewagen en al lonken
Knikte en loech hij naar den boer ;
De « Mei » van over oude jaren
Beteekent welvaart, vrede en vreugd,
En met zijn groene en vaste blaren
Is hij 't beeld der Vlaamsche jeugd. — 't is zoo ! —

3

't Was lastig onder 't zonnesteken,
Pikkend over 't land te gaan,
Te binden, en die lange reken
In hun stuiken op te slaan.
Maar boer ons herte is u genegen,
En ook wie is 't die 't meer verdient,
Ja t' allen tijde, in *voor* en *tegen*,
Blijft ge met uw volk de vriend. — 't is zoo !

4

'n Mocht die vriendschap nooit verzwakken,
Elk vindt zijn geluk daarin !...
Den boer zal t' avond koeken bakken
Naar den ouden Vlaamschen zin ;
Met welgezichte boekweitblomme, (1)
De beste junste van zijn hof ;
Den boer 'n gaat voor niemand omme,
« Jongens » zegt hij, « 't mag er of ! » — 't is zoo ! —

(1) In de streken waar den boekweit niet gezaaid 'n wordt, mag men zingen: *tarwen-blomme*.

5

Ei ! boer, geluk met schure en schelven,
Eet uw brood in ruste en vreë !
Geluk voor u, en voor ons zelve,
Draait de *landbouw*, 't draait al meë !
Ge ziel het kruis dat wierd geslegen,
Op 't ende van 't bezaaide veld,
Heeft mild en goed zijn kracht doen wegen,
In de schooven, die gij telt. — 't is zoo ! —

6

We kunnen ons na 't werk verzetten,
Zingen, klingen onder 't groen,
En gaan nu thuis e zwijntje vetten
Om te winter dood te doen.
We moeten God met dank betalen
Deur Wien het minste zaadje leeft,
Hij die met regen en zonnestrallen
Uwen oogst doen groeien heeft. — 't is zoo ! —

57. De Leiewerkers.

H. D.

Koor.

(Naar verscheidene volkswijzen).

Aan de Lei - e! Aan de Lei - e! Daar

wordt geen zweet noch geen ar - re - beid ge - teld! Daar is

le - ven en ge - weld! Vroo - lijk win - nen wij daar geld! Hoe -

ra! voor 't heer - lijk Lei - e - veld!

Eén.

Als ons de zon komt Zo - mer zen - den,
Als 't we - der war - rem wordt en klaar,
Komt 't Lei - e - volk bij hee - le ben - den Vol

Twee.

le - ven en vol vreugd te gaar. Vroo - lijk
dreunt het lied Van het Lei - e - diet; Bij dit
stem - ge - schal Dreunt het Lei - e - dal! 't Is de
blij - de groet, Dien, vol hoop en moed, 't Werk - volk
aan de Lei - e doet!

2

Op! Nu de handen uit de mouwen!
Nu kiels en vesten afgedaan!
Op! moedig aan nu! met betrouwen
En lustig aan het werk gegaan!
Klopt en boot nu, op
't Vlas zijn hippentop!
Boot en klopt en kleunt
Dat de bodem dreunt!
Boot en klopt en slaat
Op gepaste maat,
Zoo als 't goede booters staat.

3

4

Nu is het vullen, dan is 't trekken,
 Dan bovensmijten met geweld!
 En, eens het vlas uit bak en hekken,
 Dan in den meersch, elkeen kapelt.
 't Wordt gekeerd en dan
 't Komen bondels van,
 En het wordt gelään
 En naar huis gedaan.
 Op de laatste vracht
 Wordt de Mei gebracht,
 Binst dat 't Leivolk zingt en lacht.

Laat vreemden met hnn streken pralen,
 Omdat een eeuwige Lente er bloeit!
 Ik min nog meer de Vlaamsche dalen,
 Omdat alhier de Leie vloeit!
 Op haar zijn wij fier:
 't Is de « goudrivier, »
 Waar, die 't werk bemint,
 Eed'le schatten wint!
 Waar, als 't daguur slaat,
 Tot des avonds laat
 Zingend 't volk te werken staat.

H. D.

58. Zwingelaarslied.

C. B.

Van 's mor-gens, eer het haan-tje kraait, Ben
 ik reeds aan den gang! En bij het wiel, dat
 zoeft en draait, Klinkt vroom-lijk mijn ge-zang! Ik
 wip en trip en trap met lust, En ben steeds wel-ge-
 zind: De nacht brengt mij een zoe-te rust, Waar
 'k nieu-we krach-ten vind. Van 's mor-gens vroeg tot

Toezang.

's a - vonds laat, Mijn braak - laar en mijn
zwin - gel gaat ! Bij 't zin - gen van een
voo - lijk lied Ver - veelt mij 't wer - ken niet !

2

Ik breek en brakel 't vlas en sla
De lemen uit den bast,
En 'k zing, waar ik te werken sta,
Een vroolijk lied als 't past.
En is het vlas verslegen, dan
'k Vertoer 't en 'k maak het schoon :
Des Zaterdag, zoo krijg ik van
Mijn werk 't verdiende loon.
Toe zang.

3

Zoo is het werk zijn eigen loon,
En stort genot in 't hert :
Ik wissel voor geen koningskroon
Mijn braaklaar en mijn berd !
Al is mijn kleed met stof belaan,
Ik schaam mij 't ambacht niet,
Dat mij een eerlijk bestaan
Bij waar genoeg en biedt !
Toe zang.

4

Mijn vader wierd als zwinglaar oud ;
Als zwinglaar groeide ik groot :
Dit werk verschaft mij wel geen goud,
Maar 't geeft mij eerlijk brood.
Een edel hert, een broodgewin
Is wat het werkmanskind
Als grootste schat, als edelste in
Zijns vaders erfnis vindt !
Toe zang.

* 59. Weezenklacht.

Langzaam en met gevoel.

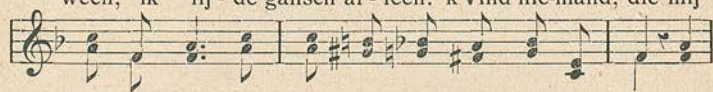
DUITSCHER WIJZE.

Ik treur al-leen in 't tra-nen-dal; Ik

ween, ik lij-de gansch al-leen. 'k Vind nie-mand, die mij

troos-ten zal! Ach! Heer, waar-om ging moe-der heen? O!

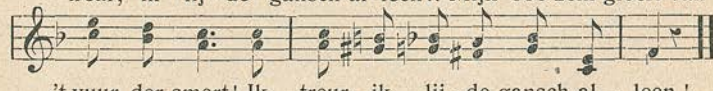
wree-de dood, gij prangt mijn hert, Een kin-der-hert, ten

bloede in-een! Mijn boe-zem gloeit van 't vuur der smert!. Ik

treur, ik lij-de gansch al-leen!. Mijn boe-zem gloeit van

't vuur der smert! Ik treur, ik lij-de gansch al-leen!

2

Wen de avond zijnen sluier spreidt,
 En 't duister 't herte spreken doet,
 Dan dwaal ik in neerslachtigheid,
 Wijl 't al mijn diebre smerte voedt.
 Ik peis dan op mijn vroeger heil,
 Op vader, reeds zoo vroeg betreurd,
 Terwijl ik moeders liefde peil,
 En hare dood mijn herte scheurt.

* Uit « De Vlaamsche Zanger. »

3

Ik hijg naar 't dalen van de zon :
 Dan kniel ik op het kerkhof neer ;
 Daar welt de zoete tranenbron,
 En minder smert doet 't herte zeer.
 Ik bid... ik kus 't nog versche graf ;
 En neig het oor tot op den grond...
 O ! dat ze me eenen kus nog gaf !
 Sprak mij nog eens haar zoete mond !

4

'k Zie moeders' beeld in 't reine azuur ;
 Ik hoor haar stem in 't windgezucht.
 O ! moeder blusch mijn smertevuur...
 Omhels mij eer gij henen vlucht !...
 Helaas ! 'k heb slechts uw schimme ontwaard !
 O ! moeder ! kom, kom zelf' tot mij !
 O ! God breng moeder weer op aard !...
 Neen, dat ik ook een engel zij !...

5

Zoo klaagde een wees haar diepe smert,
 Met week en roodgekreten oog.
 Helaas ! in 't wreed geprangde hert
 Stond haast de tranenbronne droog !
 Des morgens vond men 't weeskind weer ;
 't Lag roerloos op den doodenhof :
 Het was, God dank, geen weeze meer ;
 't Zong met zijne ouders 's Heeren lof.

J. GOOSSENS.

* 60. Onze Leus.

Stapmaat. FR. KÜCKEN,

Zoo in al - le we - reld - oor -
 den, 't Volk wel - eer niets goed en vond, Wat in

* Uit « De Vlaamsche Zanger. »

drie-ën niet be - stond, He - den galmt een vier - tal

woor - den De aar - de rond, van mond tot mond.

Herhaalstroof:

Vrien - den on - ze leu - ze zij, Vol be -

geest - ring zin - gen wij: *Frisch* en *vroom - lijk*, *vroom* en

vrij! *Frisch* en *vroom - lijk*, *vroom* en *vrij!* Vrien - den

on - ze leu - ze zij, Vol be - geest - ring zin - gen

wij: *Frisch* en *vroom - lijk*, *frisch* en *vroom - lijk*, *vroom* en *vrij!*

vroom en *vrij*, *vroom* en *vrij*, *vroom* en *vrij!*

1

Frisch te zijn van lijf en zinnen,
Is dat niet een heerlijk goed,
Waar elkeen naar streven moet?
Vroomlijk zal men dan beginnen,
Wat den zwakke beven doet.
Vrienden, enz.

3

4

Vrij te zijn is 't recht van allen ;
 Wie zich *vrij* gevoelt is *vroom*,
 Kent, wat kome, geenen schroom,
 Staat, waar slaven nedervallen,
 Pal en stevig als een boom,
 Vrienden, enz.

't Zij langs doornen of langs bloemen,
Frisch en *vrootlijk* gaan wij voort,
Vroom, dat zijn wij, als het hoort ;
 En wie zou er *vrij* zich noemen,
 Paste niet op ons dat woord ?
 Vrienden, enz.

FR. DE CORT.

* 61. Zingen.

X.. X..

Licht.

The musical score is written in a single system with a treble clef and a 2/4 time signature. It consists of nine staves of music. The lyrics are written below the notes. The score includes various performance markings: 'Licht.' at the beginning, 'Ad lib.' in several places, 'Toezang. Matig.' for the sixth staff, and 'rall.' for the eighth staff. The lyrics are: 'Een lied - je moet er we - zen, Een lied - je moet er zijn: Wie vij - and is van 't zin - gen, Hij trek' naar de wo - es - tij. Wie vij - and is van zin - gen, Hij trek' naar de wo - es - Toezang. Matig. tij. Zin - gen doet het her - te deugd Bij ver - zet, ver - maak en vreugd. Zin - gen doet het her - te goed Van het op - ge - ruimd ge - moed.'

Een lied - je moet er we - zen, Een
 lied - je moet er zijn: Wie vij - and is van
 't zin - gen, Hij trek' naar de wo - es - tij. Wie
 vij - and is van zin - gen, Hij trek' naar de wo - es -
 Toezang. *Matig.*
 tij. Zin - gen doet het her - te deugd
 Bij ver - zet, ver - maak en vreugd. Zin - gen doet het
 her - te goed Van het op - ge - ruimd ge - moed.

* Worden uit het jaarboek 1885 van het *Davidsonds*.

2

Een Vlaamsche jongensschare,
Die op haar toertje gaat
Stapt met gelijke voeten
En 't liedje geeft de maat.
Toezang.

4

Scheidt er een braaf gezelschap
Van tusschen pot en kan,
Het einde, 't lustig einde,
Is er een liedje van.
Toezang.

3

Als vrienden samenkomen,
Te zamen rond den disch,
Dan klinkt er ook een liedjen,
Of 't is geen kerremis.
Toezang.

5

Ja, 't zingen moet er wezen,
En hoort ge een liedje nō,
Bedank dan maar de wereld,
En steek u in het stroo!
Toezang.

62. Zoon van den buiten.

Stapmaat.

VOLKSWIJZE.

f *♩* Koor.

Zoon ben ik van den lie-ven bui-ten,
En op dien ti-tel ben ik fier, Ja, ben ik
fier! Hier wil ik heel mijn le-ven slij-
Einde.
ten, En eens zij ook mijn graf-steê hier.
mf Eén.
Neen, gee-ne stad kan mij be-ko-ren;
niets heeft meer aan-trek voor mijn hert,

Dan 't lie - ve dorp, waar ik ge - bo - ren,
En waar ik kind en ker-sten werd! Neen, neen, neen!

2

Zoet en vol eenvoud is er 't leven,
Vol vriendschap en gulhertigheid.
Neen, voor geen schatten zou 'k u geven,
Dorpje, zoo vol van lieflijkheid!
Neen, neen, neen! Zoon...

3

Hier is geen wangelooft te ontwaren!
Hier houdt men steeds nog 't Kruis in eer!
En, spijs de storm- en onlustbaren,
Blijft men gehecht aan Rome's leer!
Ja, ja, ja! Zoon...

4

Zou 'k dan naar andere oorden streven,
Als mij hier alles tegenlacht?
Neen, in mijn dorpje wil ik leven:
Hier is het lot mij zoet en zacht!
Ja, ja, ja! Zoon...

H. D.

* 63. De Dobbelaar.

Matig. Amerikaansch Volkslied.

O va - der, o va - der, kom huis-waarts met
mij, De klok slaat reeds één op de kerk!

* Uit « De Vlaamsche Zanger »

Gij zeg-det, o va-der, te ko-men naar
huis, Zoo-dra als ge-da-an was uw werk!
— Het vuur is ge-doofd, geen licht meer in
huis, En moe-der ver-langt u te zien;
— Want, ach! on-ze Ben-ny ligt ziek op haar
schoot, En nie-mand, die hul-pe komt biën. Kom
t'huis, kom t'huis, kom t'huis! O
va-der, o va-der, kom t'huis!

2

O vader, o vader, kom huiswaarts met mij,
De klok op den toren slaat : twee !
't Is droevig in huis, want mijn broerken is ziek,
En hij roept gestadig op u !
En moeder die denkt dat hij sterven zal,
Nog voor dat de donker zal vliën.
Daarom lieve vader, kom huiswaarts met mij,
Als gij hem nog levend wilt zien.
Kom t'huis, enz.

3

O, vader, o, vader, kom huiswaarts met mij,
 Want moeder die schreit van verdriet!
 Zij kust onzen Benny zoo teer en zoo zacht,
 Terwijl hij geen lachje meer biedt.
 Hij wringt zijne handjes zoo krimpens ineen,
 En moeder die weent toch zoo hard!
 Zij zucht: « o mijn God, ziet mijn kindje dat sterft!
 Het lijdt toch zooveel bittere smart!»
 Kom t'huis, enz.

4

O vader, o vader, kom huiswaarts met mij,
 De klok op den toren slaat: drie!
 Het huis is zoo ledig, en de uren zoo lang,
 Daar moeder en ik u niet zien.
 Het is er zoo droef, want Benny is dood,
 Door d'Englen ten Hemel gebracht!
 En dit zijn de woorden, die stervend hij sprak:
 Kus vader voor mij, goeden nacht!
 Goeden nacht! goeden nacht!
 Kus vader voor mij, goeden nacht!

* 64. Het Hutje bij de Zee.

J.-R. THOMAS.

1. Beel - den uit mijn kin - der - ja - ren,
 2. Mijn ver - beel - ding ziet de bloe - men
 3. Wat ik la - ter mocht er - va - ren,

1. Beel - den uit mijn kin - der - ja - ren,
 Uit mijn jeugd zoo vrij en blij;
 Vóór ons ne - drig ven - ster staan,
 's Le - vens droef - heid, 's le - vens vreugd:

Uit mijn jeugd zoo vrij en blij;

* Dit lied, is te krijgen met begeleiding van piano, aan 40 cts bij M. F. B. den Boer, Middelburg (Holland).

Trek - ken som - tijds kalm en rus - tig,
En het strand, waar 'k schel - pen gaar - de,
Im - mer zal mijn hert u lo - ven,

Trek - ken som - tijds kalm en rus - tig,

dim.

Aan mijn pei - zend oog voor - bij.
Glan - zen, bij het licht der maan:
Vreed - zaam plek - jen uit mijn jeugd!

dim.

Aan mijn pei - zend oog voor - bij.

'k Denk nog dik-wijls aan die da - gen,
'k Hoor mijn Moe-ders zoet ver - ma - nen,
En mijn laat - ste wensch zal we - zen,

'k Denk nog dik-wijls aan die

Vol ge - luk en stil - le vreë, Hoe ver -
Als ze mij in 't bed - je leë, En ik
Dat ik eens, in kal - men vreë, 't Moe - de

da - gen, Vol ge - luk en stil - le

stringendo. *a tempo*

heugd ik steeds ont- waak - te, In ons
 voel weer 's le - vens mor - gen,
 hoofd ter rust mag vlij - en,

stringendo *a tempo*

vreë, Hoe ver-heugd ik steeds ont - waak - te, In ons

hut - je bij de zee. Hoe ver- heugd ik steeds ont-
 En ik voel weer 's le - vens
 't Moe - de hoofd ter rust mag

hut - je bij de zee. Hoe verheugd ik steeds ont-

dim.

waak - te In ons hut - je, ons hut - je bij de zee.
 mor - gen,
 vlij - en,

dim.

waak - te In ons hut - je, ons hut - je bij de zee.

* 65. Wieleken.

GRABEN HOFFMAN.

Wie - le - ken, ge draait zoo rap, spint zoo snel,
 ronkt zoo blij; Wie - le - ken, wel zeg mij eens,

* Uit « Het Katholiek Onderwijs. »

zeg mij eens waar - om? om? Ik draai, en spin, en

ronk zoo blij, Om - dat gij toch zoo neer - stig zijt.

Daar-om, daar-om, draai, draai, draai, Draai ik nu zoo

rap, zoo rap. Daar-om, daa-rom, draai, draai, draai,

Draai ik nu zoo rap.

2

Wieleken, ge draait zoo rap, spint zoo snel, ronkt zoo blij ;
Wieleken, wel zeg mij eens — zeg mij eens waarom ?
Ik spin en ronk zoo blij, mijn kind,
Omdat gij zoo uw broodje wint.
Daarom, daarom, spin, spin, spin,
Spin ik nu zoo snel, zoo snel.

3

Wieleken, ge draait zoo rap, spint zoo snel, ronkt zoo blij ;
Wieleken, wel zeg mij eens — zeg mij eens waarom ?
Ik ronk zoo blij, omdat uw vlijt
Uw ouders en uw God verblijdt.
Daarom, daarom, ronk, ronk, ronk,
Ronk ik nu zoo blij, zoo blij.

Wieleken, ge draait zoo rap, spint zoo snel, ronkt zoo blij ;
 Wieleken, wel zeg mij eens — zeg mij eens waarom ?
 Wel 't is omdat uw werkzaamheid
 Des Heeren zegen u bereidt.
 Daarom, daarom, ja, ja, ja,
 Draai ik nu zoo rap, zoo rap.

H. CLAEYS, PR.

* 66. Zomermorgen.

Zacht en vroolijk.

J.-A. VAN DROOGENBROECK.

Ik zie het zon - ne - ken ver - schij - nen Door
 't groen der ven - ster - ruit; Ik wil in 't bed - de niet ver -
 kwij - nen, Maar wip ter deu - ren uit. In ons
 hof - ken la - che - len mij te - gen Veel bloe - men
 versch ont - plooid; Als - of Gods won - der - lij - ke
 ze - gen Ze daar had neêr - ge - strooid.

* Uit « *Dit zijn Zonrestralen* » van J.-A. Van Droogenbroeck.

Viooltjes, eierbloemen bloeien
 Bij tulp en auricula ;
 Pioenen, kollebloemen gloeien
 Omgeurd van reseda ;
 Akeleien, tuiltjes en margrietjes,
 En lelieklokjes, winde en lisch,
 Tot zelfs de klein' vergeet-mij-nietjes,
 't Is alles even frisch !

3

4

De boomen schudden hunne blären,	Der bloemen aangename geuren
En wiegen heen en weër ;	Verkwikken mijn gemoed.
De vogels zingen nu bij paren	Ei, zou ik knorrig zijn en treuren ?
Zoo lief, zoo zoet, zoo teër.	De lucht is veel te zoet.
Zie omhoog, de hemel is zoo blauwe,	O ! ik adem vrij en vrijer,
Zie rond, de weiden zijn zoo groen ;	Hoe verheugd is alles hier in 't rond !
Daar perelt glinsterende dauwe	Ik word al blij en blijer
Als goud en vermiljoen.	Bij dezen morgenstond.

J. A. VAN DROOGENBROECK.

* 67. Het stervende Kind.

C.-A. WHITE.

1. Kom, Va - der, kom, zit bij mij
 2. Mijn speel-goed, Va - der, wil dat
 3. En, Va - der, als mijn mak - kers

ne - der, En geef m'uw hand, toe, zie mij
 ber - gen, O, berg het goed en vei - lig
 ko - men, En schrei - end op het kerk - hof

aan ; Zeg, Va - der, wilt ge 't mij ver -
 weg ; En wilt ge la - ter, bij 't aan
 staan ; O, zeg hun dat ik naar den

* Dit lied is te krijgen met begeleiding van piano, aan 40 cts bij M. F.-B. den Boer, Middelburg.

ge - ven, Wan - neer ik soms heb kwaad ge -
schou - wen, Weer som - tijds aan mij den - ken,
he - mel, Waar Moe - der is, ben heen - ge -

daan? O, ze - ker! 't zal niet lang meer
zeg? Ik ga nu naar den he - mel
gaan. En, Va - der, als ge straks ver -

du - ren: Ik ben zoo ziek, zoo mat, zoo
he - nen; Daar is geen ziek - te en gee - ne
la - ten En een - zaam zijt, al ben ik

moe! Maar, Va - der, als ik nu ga
pijn, O, kus mij, Va - der, ik ga
klein, Mijn geest zal im - mer om u

ster - ven, Dan ga ik naar mijn Moe - der toe!
rus - ten, 'k Zal wel - dra bij mijn Moe - der zijn!
zwe - ven; Ik zal toch al - tijd bij u zijn!

Herhaalstroof:

Tempo.

Ver - geef me, Va - der lief, ver - geef me, Ween

toch zoo niet, het doet mij pijn. O,

kus mij, Va - der, ik ga rus - ten: 'k Zal
wel - dra bij mijn Moe - der zijn!

Woorden naar het Engelsch door S. J. V.

68. Iedereen Rijk.

Gezwind. VOLKSWIJZE.

Niets meer be - klaagd, dan dat God in het
ge - ven Van goed - ren en van geld Geen an - dere
or - de stelt: 't Schijnt dat elk - een moest e - ven rij - ke
le - ven, En al - les wat mis - haagt Moest wor - den
weg - ge - jaagd! Maar hoort, wat dat er is geschied, Ter
hoofdstad van het groot ge - bied Van Ne - mo, hoe zij
ligt ge - dom - peld in ver - driet.

2

Een onweërswol kwam d'heldre lucht bedekken :
Men oordeelde aan 't gedruisch
De lucht vol helsch gespuis !
En ieder zocht zich aan 't tempeest te onttrekken :
Eenieder was beducht
En elk ging op de vlucht.
En ziet : het regent met geweld
Vijf-frankenaars en gouden geld ;
De straten zijn wel twee voet hoog met geld besteld.

3

Sa ! manden, emmers, kuipen, ijde zakken,
't Is al in groot geweld
En vol geschept met geld ;
Veel zware koffers doen de zolders zwakken ;
Men giet het over al,
Tot achter in den stal.
Noch bedelaar, noch werkmán meer :
Elk zegt : nu ben ik ook mijnheer ; —
Met zooveel geld, wel neen, wel neen, ik werk niet meer !

4

Jan wilde nu eens goede ciere maken :
Hij zendt om vleesch en bier,
Om wijn, niets is te dier !
Zijn vrouw doet zich een zijden kleedsel maken ;
Geen linten zijn te fijn :
Zij wil prinsesse zijn !
De dronkaards jublen : 't is gedaan ; —
Nu zullen wij aan 't feesten gaan,
En drinken. drinken, altijd drinken zonder staan.

5

Maar niemand die nog waren wil verkoopen ;
De brouwer brouwt niet meer ;
De slachter is mijnheer.
Elk is nu rijk ; elk heeft nu geld met hoopen ;
Er is noch winkelier
In stad, noch herbergier.
Dus al hun rijkdom baat hun niet :
Elk is gedompeld in verdriet :
Weest altijd dan tevreden, met wat God voorziet.

X...

69. In den Zomer.

Koor. C. B.

The musical score is written in a single system with a treble clef and a common time signature (C). It consists of ten staves of music. The lyrics are printed below the notes. The score includes dynamic markings such as 'rall.' and 'Einde.', and tempo markings 'Tempo. Eén.'. The lyrics describe a summer scene with a meadow, a cow, and a pig.

In den Zo - mer! In den Zo - mer! Dan
is 't al vreugde en al le - ven en ge - weld, En 't her -
rall.
le - vend her - te zwelt, Daar in 't hout en 't o - pen veld Het
Einde.
vo - gel - lied de vreug - de meldt!
Tempo. Eén.
Ziet gul - zig in den meersch de koei - en
't Voed - sap - pig groen te gra - zen staan,
Wijl zij van weel - de en won - ne loei - en, En
zwe - pe - steer - tend vlie - gen slaan! Of in
't gras ge - vleid Vol wel - val - lig - heid Bui - ten

zon - ne - schijn Aan 't her - kau - wen zijn ;

Wijl de jon - ge schacht, Die de koei - en wacht,

Zingt met vol - le jon - ge kracht.

2

Ziet in de groene wei de kinders
Vol lust, in ordeloose schaar,
In wilde jacht naar bonte vlinders,
Ginds loopen, springen door elkaar !
Hooft! de gansche gouw
Helmt van 't blij « arjouw, »
Dat het joelend diet
Wild de borst ontschiet !
En den grijsaard heugt
De vervlogen jeugd
Bij die reine kindervreugd !

3

4

Ziet hoe des Zondags uit de steden
't Volk zijn loggen steenhoop vlucht,
En gretig naar de aantreklijkheden
Zoekt van de zuivre buitenlucht ;

En, de stad gewoon,
Smaakt het gulzig 't schoon
En het vrij geniet,
Dat de buiten biedt !
En met leed gemoed
't Zingt den afscheidsgroet,
Als het huiswaards keeren moet !

Ziet in des Zomers schoone dagen,
Hoe, rijpgeworden op het veld,
Bij 's landmans onvermoeide slagen,
't Koorn wordt gepikt en neêrgeveld !

En een vroom gezang
Dreunt den Heer ten dank,
Daar Hij 's landmans zweet
Mild bedijgen deed !
En de echo herzingt
't Lied, dat vroolijk klinkt
Tot de zon in 't Westen zinkt !

H. D.

* 70. Boerke Naas.

Lief en geestig.

R. VERMANDERE.

Wie heeft er ooit het lied ge-hoord, Het
lied van Boer-ke Naas? 't En had, 't is waar, geen
leu-wen-hert, Maar toch, 't en was niet dwaas. Boer
Naas, die was twee run - ders gaan ver -
koo - pen naar de steê, En bracht, als hij naar
huis toe - kwam, Zes - hon - derd fran - ken meê,

2

Boer Naas, die maar een boer en was,
Nochtans was scherp van zin ;
Hij ging en kocht een zevenscot,
En stak er kogels in.
Alzoo kwam Naas, met stapkens licht,
En met de beurze zwaar ;
Hij zei : « Och ! 'k wilde dat ik t'huis
Al in mijn bedde waar ! »

* « Dit lied is met begeleiding van piano, te bekomen bij H.-L. Stepman, Oudburg, 32, Gent, aan den prijs van fr. 0.60. »

3

Al met een keer, wat hoort Boer Naas
Juist bachten eenen tronk ?...
Daar roert eentwat, daar loert eentwat, —
't Docht Naasken dat 't verzonk !
En eer dat 't ventjen adem had,
Zoodanig was 't ontsteld,
Daar grijpen Naas twee vuisten vast,
En 't ligt daar neêrgeveld.

4

't En hoorde noch 't en zag bijkan,
't En voelde bijkan niet,
Tenzij dat 't een pistole zag
En hoorde zeggen : « .... 'k schiet ! »
« Ik schiet, zoo gij, op staanden voet,
Niet al uw geld en geeft ;
En g' hebt, van zoo gij roert, mijn man,
Uw laatsten dag geleefd ! »

5

Boer Naas, die alle dage vijf-
Zes kruisgebeden bad,
Om lang te mogen leven, peist
Hoe hij in nesten zat !
« Wat zal ze zeggen, » kreesch Boer Naas,
« Wanneer ik huiswaart keer ?
Hij heeft het weërom al verlapt !
Gij zatlap, nog een keer ! »

6

« Hoort hier mijn vriend, believe 't u,
Toont dat gij minzaam zijt ;
Och, schiet een kogel door mijn hoed,
En spaar mij 't vrouwverwijt.
'k Zal zeggen als ik t' huis geraak,
Men heeft mijn geld geroofd,
En weinig scheelde't, of ik had
Een kogel door mijn hoofd. »

7

De dief, die meer van kluiten hield
Dan van Boer Naas zijn bloed,
Schoot straks een kogel door en door
De kobbe van zijn hoed.
« Bedank ! » zei Naas, en greep zijn slep
« Schiet nog een door mijn kleed ! »
De dief legt aan en Naasken houdt
Zijn piteler gereed.

« Schiet nog een door mijn broek, » zei Naas,
« Toen peist mijn wijf, voorwaar,
Als dat ik bij mirakel, ben
Ontsnapt aan lijfsgevaar. »
De roover zegt : « Nu zal 't wel gaan ;
Waar is de beurze, snel :
Ik heb noch tijd noch kogels meer...
« Ik wel, » zegt Naas, « ik wel ! »

Zijn zevenschot haalt Naas toen uit,
En spreekt : « is 't dat ge u niet
In één, twee, drie, van hier en pakt,
Gij, galgenaas, ik schiet !
Ik schiet, zoo gij mij nader komt,
Uw dommen kop in gruis,
En als gij Naas nog rooven wilt,
Laat uw verstand niet t'huis ! »

En loopen dat die roover deed,
De beenen van zijn lijf,
Zoo snel, dat 't onbeschrijflijk is,
Hoe snel dat ik het schrijf !
En daarmèe is het liedjen uit,
Het lied van Boerke Naas ;
't Is waar, 't en had geen leeuwenhart,
Maar toch, 't en was niet dwaas.

G. GEZELLE.

71. Lapper Jan.

BEKENDE WIJZE.

The musical notation consists of two staves in 2/4 time, both in treble clef. The melody is simple and rhythmic, with notes corresponding to the lyrics below. The first staff contains the first line of lyrics, and the second staff contains the second line.

Schoen - lap - per Jan zat gan - sche da - gen
Bij zijn werk te zin - gen, vol ver - maak en

vuur; Hij had geen re - dens om te kla - gen,

Hij was blij van 's mor - gens tot het a - vond - uur.

En hij lei maar om ter meest Lap - pen, lap - pen,

lap - pen, lap - pen, Lap - pen, lap - pen, lap - pen, lap - pen.

En hij lei maar om ter meest Lap - pen, lap - pen,

lap - pen, lap - pen op zijn leest !

2

Een rijke Smaus vol bange zorgen,
Was des lappers buur, doch het beviel hem niet ;
Jan hield soms feest tot bij den morgen :
En de Smaus werd wakker van des lappers lied,
En hij raasde bij 't gedruis
't Kloppen, kloppen, kloppen, kloppen,
En hij raasde bij 't gedruis
't Kloppen, kloppen, kloppen in zijn buurmans huis.

3

Jan, ik kan toch van u niet klagen,
Sprak hij eens, daar hij hem honderd guldens gaf.
Daar moet gij immer zorg voor dragen,
Neem er toch geen centen voor uw pintjes af.
't Was één rappe, slimme Smaus,
Rappe, rappe, rappe, rappe,
't Was een rappe, slimme Smaus,
Rappe, rappe, rappe, rappe, slimme Smaus.

Jan had zijn guldens gauw begraven,
 Zelfs tot in zijn bed en in de kleederkas.
 Nu moest hij waken als een slave, en
 Zwijgen om te zien of er geen roover was.
 En de buurlîen stonden stom :
 Lapper, lapper, lapper, lapper,
 En de buurlîen stonden stom :
 Lapper, lapper, lapper, is uw tong weêrom ?

Eindelijk kon Jan het niet meer houden :
 Haastig liep hij naar zijn buur, den rijken heer ;
 Hier is, Mijnheer, hier is uw goud en
 Geef mij maar al spoedig mijne liedjes weêr !
 Weet dat hij, die nimmer klaagt,
 Geene, geene, geene, geene,
 Weet dat hij die nimmer klaagt,
 Geene, geene, geene vette guldens vraagt.

X...

* 72. 't Morgenrood.

Langzaam.

Uit het Duitsch.

't Mor - gen - rood, 't Mor - gen - rood Spelt me al -
 licht een vroe - gen dood. Als de krijgs - trom - pet - ten
 klin - ken, Zal de strijd mij wreed ver -
 min - ken Mij en me - nig ka - me - raad.

Onverwacht, onverwacht
 Wordt mijn levensloop volbracht.
 Gistren nog te peerd gestegen,
 Straks op 't slagveld neêrgezeggen ;
 Morgen reeds in 't kille graf !

3

4

Ach ! hoe broos, ach ! hoe broos
 Is toch jeugd en kracht altoos.
 Laat gezondheids frissche rozen
 U de bolle wang doen blozen,
 Ach ! die rozen welken ras !

Kalm en stil, kalm en stil
 Voeg 'k mij naar Gods heil'gen wil.
 Daarom zal ik moedig strijden,
 Kan 'k de wreede dood niet mijden,
 'k Sterf als dapper ruiter dan.

* 73. Lentezucht.

Do I V I IV D

Lie - ve len - te! schenk uw ze - gen, Vriend - lijk
 voor - jaar! kom, o kom! Strooi uw bloe - men al - ler -
 we - gen, Breng ons gras en kruid weer - om!
 La la la la la la la, la la la la
 la la la; la la la la la la la,
 la la la la la!

* Uit « De Vlaamsche Zanger. »

2

3

In de bosschen mocht ik dwalen,
 Springen door 't bebloemde land;
 Bij den glans der zonnestralen,
 Spelen langs den waterkant.
 La la la la la la, enz.

'k Mocht de veldfluit hooren spelen,
 Van den herder in 't verschie; ;
 Luistren mocht ik naar het kweelen,
 Van het lustig voglenlied.
 La la la la la la, enz.

* 74. Het is in den Hemel zoo schoon.

Matig.

BENEDIKT RAES

Daar lag in zijn wieg op ster - -
 ven Een kind - je zoet - aar - dig en teer:
 — Zijn va - der en moe - der ston - -
 den En ween - den, o ween - den zoo zeer!
 — Maar 's kin - de - kens en - gel - tje zei -
 de Op lie - ven - den, koo - zen - den toon:
 — « Kom, kin - de - ken, mee naar den he - -

* Uit « De Vlaamsche Zanger. »

Zacht.

mel; Het is in den he - mel zoo schoon!

— Kom, kin - de - ken mee naar den he - -

Zacht.

mel; Het is in den he - mel zoo schoon! »

2

De moeder in tranen badend,
Riep : « Kindeken, kindeken mijn !
Ik heb u gekweekt, getroeteld :
En zal het voor 't grafken maar zijn ? »
Maar 's kindekens engeltje zeide :
« Neen, moeder, het is voor een troon,
Daarboven in Jezukens hemel ;
En 't is in den hemel zoo schoon ! »

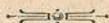
3

De vader, zijn handen wringend,
Sprak : « Kindeken, kindeken mijn !
Ik hoopte, gij zoudt uw vader
Een kroon in zijn grijsheid eens zijn ! »
Maar 's kindekens engeltje zeide :
« Eens is het, o vader uw kroon
Voor eeuwig in Jezukens hemel !
En 't is in den hemel zoo schoon ! »

4

En 't kindeken lachte zoetjes
En 't lispelde stervend aldus :
« Vaartwel, o mijn moeder, vader !...
Vaartwel en voor 't laatst nog een kus.
Ik ga met mijn engeltje mede
Naar Jezukens hemelsche woon ;
Daar vind ik u beiden eens weder,
O ! 't is in den hemel zoo schoon ! »

INHOUD.

	Bladzijde		Bladzijde
1. Gebed vóór de School	3	36. In ons Gebuurte	56
2. Vragen naar God	4	37. Hoe zal 't gaan?	57
3. 't Is geboren het Godlijk Kind	5	38. Aan den Gierigaard	59
4. Aan Jesus in 't heilig Sacrament	7	39. Aan de Rijken	60
5. Aan Jesus' Hert.	8	40. Eene uitvinding.	62
6. Eerste-Communielied aan Jesus	9	41. Zijn Spoor	64
7. Maria leev' !	10	42. Lach niet!	66
8. Gegroet, o Vrouw verheven.	11	43. De huiselijke Haard	67
9. Maria's Naam	12	44. Orde en netheid.	69
10. Sa, komt, 't is Meidag morgen !	14	45. Goeden dag	70
11. O Roozenkrans !	15	46. De dag van het braaf Kind	71
12. Lied der Vlaamsche Uitwijkelingen tot O. L. Vrouw.	17	47. Een speeldag in School	72
13. Lied aan den H. Joseph	18	48. Soldaatje spelen	74
14. Aan den Engelbewaarder	19	49. Zingend loopen.	75
15. Wie is als God	20	50. De Hovenier.	76
16. Feestlied aan den E. H. Bestuurder	22	51. Een Ambacht leeren	78
17. Voor Vader en Moeder	23	52. Smidslied	79
18. Godsdienst en Vaderland.	24	53. De blauwe Kiel.	81
19. Het Lied der Vlamingen	26	54. De Wieders	83
20. Mijn Vlaanderland.	27	55. Het Koewachterken	85
21. Waar kan men beter zijn.	29	56. Oegstlied	86
22. De Slag der Gulden Sporen	30	57. De Leiewerkers.	88
23. Groeninghe	32	58. Zwingelaarslied	90
24. De Wacht over Vlaanderen	34	59. Weezenklacht	92
25. Klokke Roeland	35	60. Onze Leus	93
26. Ons Vlaanderen.	37	61. Zingen	95
27. Ons Dietsche Vaderland.	40	62. Zoon van den buiten	96
28. De Leeuwenstandaard	41	63. De Dobbelaar	97
29. In Vlaanderen	44	64. Het Hutje bij de Zee	99
30. Ons Vaderland	45	65. Wieleken.	101
31. Mijn Vaderland.	46	66. Zomermorgen	103
32. Duinelied.	49	67. Het stervende Kind	104
33. Mijn Geboortedorp	51	68. Iedereen rijk	106
34. 's Vorsten Naamdag	53	69. In den Zomer	108
35. Veel kleintjes maken een groot	54	70. Boerke Naas	110
		71. Lapper Jan	112
		72. 't Morgenrood	114
		73. Lentezucht	115
		74. Het is in den Hemel zoo schoon	116

ALPHABETISCHE LIJST DER GEZANGEN.

	Bladz.		Bladz.
Aan den Engelbewaarder	19	Lied der Vlaamsche Uitwij-	
Aan den Gierigaard	59	kelingen tot O. L. Vrouw	17
Aan de Rijken	60	Het Lied der Vlamingen	26
Aan Jezus' Hert	8	Maria leev'	10
Aan Jezus in 't H. Sacra-		Maria's Naam.	12
ment	7	Mijn Geboortedorp	51
Een Ambacht leeren	78	Mijn Vaderland	46
De Blauwe Kiel	81	Mijn Vlaanderenland	27
Boerke Naas	110	't Morgenrood	114
De Dag van het braaf Kind	71	Oegstlied	86
De Dobbelaar	97	Ons Dietsche Vaderland	40
Duinelied	49	Ons Vaderland	45
Eerste Communielied aan		Ons Vlaanderen	37
Jezus	9	Onze Leus.	93
Feestlied aan den E. H.		Orde en Netheid	69
Bestuurder	22	O Roozenkrans	15
Gebed vóór de School	3	Sa, komt, 't is Meidag	
Gegroot, o Vrouw verhe-		morgen	14
ven	11	De Slag der Gulden Sporen	30
Godsdienst en Vaderland	24	Smidslied	79
Goeden dag.	70	Soldaatje spelen	74
Groeninghe	32	Een Speeldag in School	72
Het is in den Hemel zoo		Het Stervende Kind	104
schoon	116	Eene Uitvinding	62
Hoe zal 't gaan.	57	Veel kleintjes maken een	
De Hovenier.	76	groot	54
De Huiselijke haard	67	Voor Vader en Moeder.	23
Het Hutje bij de zee	99	's Vorsten Naamdag.	53
Iedereen rijk	106	Vragen naar God.	4
In den Zomer	108	Waar kan men beter zijn	29
In ons Gebuurte	56	De Wacht over Vlaanderen	34
In Vlaanderen	44	Weezenklacht.	92
't Is geboren het Godlijk Kind	5	De Wieders	83
Klokke Roeland	35	Wie is als God	20
Het Koewachterken	85	Wieleken	101
Lach niet	66	Zijn Spoor.	64
Lapper Jan	112	Zingen	95
De Leeuwenstandaard	41	Zingend loopen	75
De Leiewerkers.	88	Zomermorgen	103
Lentezucht	115	Zoon van den buiten	96
Lied aan den H. Joseph	18	Zwingelaarslied	90